

N naš čas

PRED DNEVOM ŽENA — Mali Tedej in mamica Zofia Zagorčnik se z vso ljubeznijo posvečata drug drugemu in si krajšata dopoldanske ure, ko je očka v službi. Ni je lepše stvari, kot je srečen obraz otroka v naročju matere, ki mu poklanja vso svojo toplino in dobroto. In mali Tedej ima tega res dovolj: tako pri mami in očku, kot pri sestri Jani.
Naj bo ta slika obenem tudi čestitka našega uredništva vsem materam-skrbnicam, mamicam in ženam ob njihovem prazniku 8. marca in jih naj spominja, da nosijo eno najlepših besed — MATI.
Preberite današnjo reportažo na 3. strani, ki smo jo posvetili ženam ob njihovem prazniku.

2. marec 1973 • Leto IX., št. 3 (175) • Cena 1 dinar • Poština plačana v gotovini

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK Ljuben Naraks

KONFERENCE SZDL

Te dni potekajo v velenjski občini konference krajevnih organizacij SZDL. Vodstva poročajo o delu v preteklem obdobju, volijo pa tudi nove člane v krajevne odbore. Na že opravljenih konferencah so člani ugotovili, da je bila socialistična zveza nosilec vsega dela v posameznih krajih. Skoraj ni bilo problema, mimo katerega bi brezbržno šla organizacija SZDL.

Težišče razprav je v reševanju krajevnih težav. S temi se spoprijemajo vse organizacije. Socialistična zveza pa je skupaj s sveti krajevnih skupnosti reševala življenjska vprašanja občanov. Zato so prebivalci, zlasti v okoliških krajih, marsikateri problem rešili sami, iniciator in koordinator akcij pa je bila SZDL. Za odpravljanje komunalnih težav so prebivalci sami prispevali denar, pomagali pa so tudi s prostovoljnimi delom.

Poročila o delu, ki so jih na konferencah prebrali predsedniki krajevnih odborov SZDL, so bila podrobna, zajemala pa so tudi delo drugih krajevnih organizacij. Razveseljivo je, da ponekod nameravajo oživiti delo aktivna zveze mladine. Menijo, da bi mladi lahko v precejšnji meri sodelovali pri delu. Zlasti sedaj ko krepimo krajevno samoupravo, bodo morali biti mladi bolj aktivni.

Ni bilo konference, da ne bi spregovorili o novem delegatskem sistemu in evitirali možne kandidate.

Povsod se zavedajo pomembnosti in izbirajo ljudi, ki bodo lahko tvorno sodelovali. Razpravljajo tudi o urbanističnem načrtu velenjske občine do leta 1980. Ta naj bi po mnenju članov SZDL jasno opredeljeval, kako bomo živeli v Šaleški dolini čez osem let. Čeprav je v komisijah, ki bodo sestavljale urbanistični plan, precejšnje število ljudi, od strokovnjakov do družbenopolitičnih delavcev, pa je potrebno, da s pripombami in predlogi sodelujejo vsi občani. Zaradi tega so člani socialistične zvez mnenja, da mora njihova organizacija sproti organizirati javne razprave in posredovati sestavljalcem predloge občanov. Brez sodelovanja občanov, urbanistični plan do leta 1980 ne bo vseboval vsega kar bi bilo potrebno.

Konference krajevnih organizacij SZDL bodo v naslednjih dneh še v Belih vodah 4. marca ob 9. uri v osnovni šoli, 2. marca ob 17. uri v Velenju, 17. marca ob 18. uri v prosvetnem

domu Pesje, v Podkrajju 4. marca ob 9. uri, 2. marca ob 18. uri v lokoviškem združenem domu, Šoštanjčani pa bodo imeli krajevno konferenco SZDL v četrtek 13. marca ob 18. uri.

V Šoštanju bodo že volili krajevno konferenco po delegatskem sistemu. Zaradi boljše izbire delegatov so na nedavni seji krajevnega odbora že govorili o delegatih. Domenili so se, da naj bi bili delegati zajeti iz vsega mestnega področja in so zato izbrali posameznike, in sicer iz Metleč Zdenko Jesihovo, Milana Bricmana in Staneta Lužnika, iz Ko-

roške ceste, Matije Gubca, Heroja Gašperja in Tovarniške poti Erika Dolarja, Jožeta Javornika, Alojza Kurmanška in Marijo Lešnikovo, iz Kajuhove, Goriške in Cankarjeve ceste Eda in Faniho Stropnik, Florjana Praznika, Boruta Keršiča, Manico Vučinovo in Staneta Navodnika, iz Glavnega trga, Partizanske ceste in Ceste talcev Angelo Navrnikovo, Hildo Stvarnikovo in Boltežara Mervca ter iz Aškerčeve, Levstikove, Trga svobode in Prešernovega trga Ljudevita Tota, Karla Rudolfa in Nežko Eberlinčevo.

Prešernov dan

Za slovenski kulturni praznik 8. februar, so se v velenjskem kulturnem domu vrstile proslave v počastitev Prešernovega dne. Zbirali so se mladi in stari, da bi spet poslušali njegove besede, v katerih je pesnik sam skril toliko bolečine, žalosti in veselja.

Kulturno prosvetno društvo »Ivan Cankar« iz gimnazije je priredilo kvaliteten večer, za katerega so pripravili recital Prešernove poezije. Pesmi so izredno dobro podali občinstvu in videlo se je, da so se za

ta dan res pripravili. Sodeloval je tudi gimnazijski pevski zbor, ki je poslušalce razvedril s svojo pesmijo.

Tudi osnovne šole so s proslavami počastile ta dan, vendar so imeli svoje nastope že v dopoldanskem času.

Tako lahko upamo, da naš veliki pesnik res ne bo umrl v srcih svojega ljudstva, ker ga bodo vedno znova obujali s svojim spoštovanjem in spomin na njega prenašali iz roda v rod.

TUDI LETOS BODO MORALI RUDARJI NAKOPATI CIMVEČ PREMOGA

GOSPODARJENJE TEŽJE

Bežen pogled na rezultate, ki jih je velenjski premovalnik dosegel lani kaže, da so le-ti kljub nekaterim težavam zadovoljivi. Poleg kopanja premoga, ki je še vedno osnovna dejavnost rudnika, je bila lani med pomembnimi nalogami tudi razširitev proizvodnih zmogljivosti in modernizacija tehnoloških postopkov.

Z zgraditvijo novega izvoza v Pesjem so dosegli pomemben uspeh pri razširitvi zmogljivosti. S tem so namreč odstranili ozko grlo pri izvažanju lignita.

Nezadovoljivi rezultati pa so bili doseženi na področju pripravljanja novih odkopnih področij. Zaradi tega bodo morala še nekaj časa nositi breme proizvodnje dosedanja odkopna področja, še zlasti tako imenovano vzhodno polje. To pa bo pripeljalo do hitrega izčrpanja vseh razpoložljivih rezerv lignita tega področja. Na delo bo neugodno vplival tudi nespremenjen položaj v jami Skale, saj bosta proizvodnja in raziskovalno delo potekala na šestih medsebojno močno oddaljenih področjih, kar bo terjalo uporabo velike količine osnovnih sredstev, pa tudi zaposlitev precej delavcev za ravnanje z napravami

POTREBE VEČJE OD PROIZVODNJE

Tudi letos stoji pred velenjskimi rudarji pomembna naloga, kako nakopati čim več lignita, in to na področjih z dobro kvaliteto (Nadaljevanje na 5. strani)

POSEBNA UGODNOST

v
veleblagovnici

NAMA Velenje
TRGOVSKEGA PODJETJA

nama

LJUBLJANA

Kot voščilo ženam za njihov praznik – 8. marec

Do 10. marca

v veleblagovnici NAMA Velenje

ugodna prodaja

- ženskih pletenin
- ženskih bluz
- ženskih jutranjih hal
- uvoženih likalnikov »ROWENTA«

10 odstotni popust

KOMENTIRATA
ALOJZ RIBIČ
ŠTEFAN DOLEJŠI

Neposredno po končani vojni v Vietnamu je sledil sporazum v Laosu med vlado Suvama Fuma in prokomunističnimi silami Patet Laa. Pogledimo kakšno vlogo odigra ta majhna, navidez nepomembna država ob razpletanju klopčiča velikih v Aziji!

Po svojem geografskem položaju predstavlja Laos naravno križišče poti za jugovzhodno Azijo. Meji s Kitajsko,

je prišlo do sporazuma tudi v Laosu. Toda kakšno je sedanje stanje v Aziji?

Mir je samo navidezen, saj orožja ni položila še nobena sprta stran. Ameriška vojska se sicer umika, v deželi pa pušča vse svoje orožje. Severni Vietnam osvobaja ameriške pilote in se pripravlja na umik čet iz Južnega Vietnama, kjer ravno tako pušča vojaško opremo.

nistrice revolucionarne vlade Južnega Vietnama Ngujem Ti Binovo je v Pekingu sprejel celo Mao Ce Tung. V Kambožji Kitajci podpirajo princa Sihanuka, ki je med sprtimi stranmi nekako neopredeljen. Sovjeti podpirajo uporniške Kmere, ki se borijo proti vladni Lon Nola. Kot kaže bo prišlo po umiku ameriških čet iz Azije do vse večjih zaostritvev med Sovjetsko

milijard dolarjev raje porabili doma za okrepitev svojega gospodarstva in vojske. Tudi Japonska mora računati s svojim velikim sosedom, Kitajsko. Japonci si bodo težko privoščili izzivanje Kitajcev s pomočjo pri gradnji naftovoda vzdolž Kitajsko-Ruske meje in s sodelovanjem pri izgradnji industrijskega kompleksa na nasprotni strani Mandžurije.

Dialog velikih v Aziji po vietnamski epizodi

Severnim in Južnim Vietnamom, Kambožji, Tajsko in Burmo. Tu je stikališče strateških poti in komunikacij. Ho Si Minhova cesta vodi preko džungle do Južnega Vietnama in Kambožje, iz Kitajske vodijo poti preko Laosu v Tajsko in Malezijo.

Na površini 236.800 kvadratnih kilometrov, kolikor meri Laos, živi nekaj več kot tri milijone ljudi, ki gojijo riž, koruzo in mak. Iz moka pridobivajo opij. Računajo, da je tam okoli milijon slonov. V Laosu so odkrili večje zaloge železa in svinca, vendar teh bogastev še ne izkoriščajo. Skratka, to je zelo siromašna dežela.

Vojno v Laosu je v veliki meri vodila Centralna obveščevalna služba ZDA (CIA). Ameriško letalstvo je sistematično bombardiralo poti, ki vodijo v Južni Vietnam, predvsem Ho Si Minhovo cesto. Kot logična posledica sklenjenega miru v Vietnamu

Vsak dan je na stotine mednarodne komisije vojaških spopadov, zato opazovalci ob premirju ne morejo delovati.

V sporazum o »miru«, v kolikor je to sploh pravi izraz, nobena stran ne veruje. Takšno stanje odpira nove rane v odnosih med Kitajsko in Sovjetsko zvezo.

Eni in drugi so bili močno prisotni v vietnamskem konfliktu in sicer sta obe velesili imeli skupnega zaveznika, ki ju je združeval. Če pa, da se bodo odsele poti razšle, ZSSR podpira Severni Vietnam v težnji, da se Vietnam združi v enotno državo in da bi se s tem širil vpliv Sovjetske zveze v Aziji, na drugi strani pa bi Sovjeti lahko tako nadaljevali z »obkoljevanjem« Kitajske. Kolikje bo verjetno podprl razdelitev Vietnama na Sever in Jug, saj podpira začasno revolucionarno vlado Južnega Vietnama. Zunanjo mi-

zvezo in Kitajsko in to na območju od Pakistana do Filipinov. To pa je bil tudi politični cilj Nixonovega obiska februarja 1972 v Pekingu in maja 1972 v Moskvi.

Takšna so torej sporedna vprašanja med velesilami. Glavni interesi Moskve pa je sodelovanje z Združenimi državami Amerike in to na področjih trgovine, nakup patentov in licenc, pridobitve moderne tehnologije in drugod. Zato tudi želijo podpisati nov trgovinski sporazum. Dalje Sovjeti ponujajo skupno izkoriščanje Sibirijske. Združene države Amerike in Japonska bi naj dale kapital in tehnologijo, SZ bi odplačala za nafto in plinom, bakrom, železom in drugimi surovinami, ki jih ima Sibirija v izobilju. Seveda pa je to strateško politično vprašanje ZDA in Japonske, zato sta obe velesili zelo previdni. Amerikanci bodo prav gotovo teh nekaj

Gospodarsko sodelovanje ponuja tudi Kitajska obema zahodnim velesilam. Kitajska je kot ogromno tržišče, ki ga je potrebno še razviti, izredno zanimiva, saj se Amerikanci in Japonci zavedajo, da je zaradi svoje prostranosti nesnasitno. Poleg tega ima tudi Kitajska vse potrebne surovine za oba zahodna partnerja in torej lahko kupuje proizvode, ki prihajajo iz Amerike in Japonske.

Ameriška vlada bo v Aziji odslej vodila svojo politiko po načelu »podeli in vladaj«. Direktne vojaške posegov s strani ZDA v Aziji več ne pričakujemo. To je namreč zelo drago, politično nepopularno in neučinkovito v širjenju svojega vpliva v tem delu sveta. S tem pa še ni rečeno, da lokalnih konfliktov v Vietnamu in drugod v Aziji ne bo več. Nasprotno, verjetno je popolna pomiritev zaradi navedenih vzrokov še zelo daleč.

Zadnje dni po svetu...

V PARIZU SE JE ZACELA MEDNARODNA KONFERENCA O MIRU V VIETNAMU. Udeležujejo se delegacije 12 držav in Združenih narodov. Konferenca naj bi sprejela dokument, s katerim bodo države udeležene zagotovile uresničitev mirovnega sporazuma o Vietnamu — sklenjenega 27. januarja letos v Parizu.

PREDSTAVNIKI VLADE IN OSVOBODILNEGA GIBANJA PATET LAO so 21. februarja podpisali sporazum o ustavitvi bojev. Vendar iz Vientiana poročajo o nenehnih kršitvah premirja.

ZVEZA DVEH DRŽAV — Minuli mesec sta se prvič v zgodovini sešla predsednika Brazila in Venezuele Medici ter Galdera. V skupnem sporočilu o pogovorih je rečeno, da sta se pogovarjala o »skorajšnji« zvezi obeh držav.

CILSKI PREDSEDNIK NE NAMERAVA POPUSTITI HUDEMU BOJU OPOZICIJSKIH SIL — Salvador Allende je izjavil, da bo predsednik Čila do leta 1976. »Moja dolžnost je, da branim zmago, ki jo je izvojeval narod«, je poudaril Allende in dodal, da zavrača intrige opozicije, ki želi v sedanji politični kampaniji pred splošnimi parlamentarnimi volitvami ogroziti vlado narodne enotnosti.

V PEKINGU BODO V KRATKEM ODPRLI AMERISKO VOJAŠKO MISIJO — Kitajski premier je povedal, da bo vodil diplomat na veleposlaniški ravni. Menda pa bo Nixon na ta položaj imenoval nekdanjega veleposlanika v Londonu, Bonnu in Parizu, Davida Bruca.

PERON SE SE NE NAMERAVA VRNITI — Nekdanji argentinski predsednik Juan Peron je izjavil, da ga najmanj do 25. maja ne bo v domovino. S tem se želi izogniti napetosti, ki je nastala med argentinsko predvolilno kampanijo.

V BANGLADEŠU VSAKO URO UMREJO ZA CRNIMI KOZAMI TRIJE BOLNIKI — Po pisanju časopisa »Dainik Bangla«, ki izhaja v Daki, je sedanja epidemija terjala že 650 življenj.

ŠVEDSKA ZAHTEVA IZROČITEV — Švedski minister za pravosodje je izjavil, da bo vlada še naprej zahtevala izročitev 9 teroristov, ki so lani z ugrabljenim letalom pobegnili v Španijo. Med njimi je tudi morilec veleposlanika Rolovića.

V SIBIRIJI SO NAŠLI KNJIGO, KI JE BILA PRED PETIMI STOLETJI NAPISANA V DEČANIH — Naslov knjige je »Spornik od bitja«, v prevodu »Zbornik o nastanku«. Po poročilih iz Novosibirske vsebuje podatke o jeziku, zgodovini in starih stikih med slovanskimi narodi. Za zdaj še ni znano, kako je ta književni spomenik zašel v daljno Sibirajo.

...in domovini

INTERVJU PREDSEDNIKA TITA — Predsednik republike je 5. februarja na Brionih v pogovoru z urednico zagrebškega Vjesnika povedal svoje mnenje o današnjih mednarodnih odnosih ter o zunanji politiki naše države. Glede Vietnama je tovariš Tito dejal, da je doseženi sporazum prinesel svetu olajšanje. Za bližnji vzhod pa je opozoril na potrebo po mirni rešitvi krize. Poudaril je, da si naša država želi imeti dobre odnose z Italijo in Avstrijo, da pa politika iredentističnih krogov s protenzijami, da bi si nekatera naša ozemlja ponovno pridobili, škoduje odnosom med Jugoslavijo in Italijo. To velja tudi za Avstrijo glede dogodkov na Koroškem. Predsednik Tito je v intervjuju poseben pomen namenil tudi dejavnosti politike neuvrščenja in pripravam na četrto konferenco voditeljev neuvrščenih držav.

Predsednikov pogled na sedanje najaktualnejše mednarodne dogodke je vzbudil precejšen odmev v italijanskem časopisju. Odmev na predsednikove besede, še posebej pa na tiste, ki zadevajo odnose med državama, je izredno ugoden. Le skrajna desnica gleda na Titove besede nacionalistično in iredentistično.

POPIS ČLANSTVA ZKS — Danes se končuje popis članov ZK v naši republiki. Namen te akcije je v tem, da si ustvarimo možnosti za takšno evidenco in statistiko članstva, iz katere bomo lahko črpali podatke za vsakodnevno politično delovanje, zagotovili hitro dosegljivost podatkov, neposredno kontaktirali s komunisti in izdelovali različne analize o strukturi članstva.

SEJA IZVRŠNEGA BIROJA PREDSEDSTVA ZKJ — Razpravljali so o aktualnih vprašanjih v zvezi z uresničevanjem programa gospodarske stabilizacije.

Sklenili so, da bodo na seji predsedstva 5. marca v Beogradu proučili in določili aktualne družbenopolitične naloge pri uresničevanju gospodarske stabilizacije.

POGOVOR O ZDOMCIH — Član ZIS Boris Šnuderl se je pogovarjal v Bonnu o naših delavcih, ki so na časnem delu v državah članicah Evropske gospodarske skupnosti. O podobnih vprašanjih je z avstrijskimi oblastmi razpravljal tudi član ZIS in sekretar za delo Vuko Dragašević.

VLOGA SINDIKATA — Sekretariat CK ZK Slovenije je razpravljal o nekaterih organizacijskih vprašanjih zveze sindikatov in zveze mladine Slovenije. Nova organiziranost sindikatov mora temeljiti na delegatskih razmerjih in biti takšna, da bo dosledno uveljavila neposredno samoupravljanje, so med drugim poudarili.

V LJUBLJANI SO PODELILI LETOSNJE KAJUHOVE NAGRADE — Prvo nagrado je dobil Ivo Zorman za roman Draga moja Iza, drugo nagrado Jože Vidic za zbirko Zločin pri Lenartu, tretjo Črtomir Sinkovec za pesniško zbirko Rovaš srca, nagrado za knjižno opremo pa sta dobila Matjaž Vipotnik in Judita Skalar.

DELA VEN SINDIKAT

Občni zbor osnovne organizacije sindikata prosvetnih delavcev na osnovni šoli v Smartnem ob Paki je bil uspešen. Po poročilih se je razvila živahna razprava. Stane Zula iz Velenja je pozdravil občni zbor in poudaril, da je delo te osnovne organizacije zelo obsežno kot v malokateri sindikalni organizaciji v naši občini. Navdušuje ga predvsem to, ker na šoli posvetijo veliko pozornost strokovnemu izpopolnjevanju učiteljev.

Na koncu so sprejeli smernice za sestavo programa, med njimi nekaj važnejših, npr. sindikat mora biti pobudnik pri realizaciji premišljenih in utemeljenih sklepov samoupravnih organov ter se zavzemati za zagotovitev prostih mest za letovanje članov, nadalje mora biti pobudnik pri reševanju problemov izrednih študentov (nadomeščanje, študijski dopust, stipendije itd.), sindikat naj gleda, da se bo čim več članov kolektiva udeleževalo seminarjev in skupnih predavanj o samoupravljanju, skrbi naj tudi za rekreacijo, izlete in športne igre.

Mladi in veselje

Aktiv Zveze mladine iz elektrokovinarskega obrata šolskega centra je s sodelovanjem astronavskega in raketnega kluba iz Celja pripravil zelo zanimivo razstavo Mladi in veselje.

Otvoritev razstave, ki je bila 19. februarja popoldne, so obiskali številni mladi tehniki iz Velenja ter drugi povabljeni. Inženir Keršajn je v uvodnih besedah pojasnil namen razstave. Prav v njenem začetku je simbol, ki ponazarja razvoj raketne tehnike v zadnjih desetih letih. Barvni eksponati prikazujejo poletе sovjetskih in ameriških raket. V središču pozornosti na tej razstavi je tudi ontološki razvoj celjske raketne tehnike. Dvostopenjska raketa, ki so jo že lansirali ter drugi razstavljeni predmeti, kot lunarni model, vzbujajo izredno pozornost mladih Velenjčanov. Posebno ilustrativno je elektronsko vodenje celjskih raket, kar kaže na izreden napredek Celjanov.

Velenje postaja vse bolj razvijajoči se industrijski center v Sloveniji. Zato je prav, da se aktivno znana tudi s tovrstno tehniko. Upajmo, da poziv Velenjčanom, ki jih vabijo

Celjani k tesnejšemu sodelovanju, ne bo brez odmeva.

Zanimiva razstava v avli šolskega centra Velenje bo odprta štirinajst dni.

NOVO ZLOČINSKO DEJANJE IZRAELA — Ves svet je minuli teden pretresla novica, da so izraelski lovci sestrelili nad Sinajskim polotokom libijsko potniško letalo Boeing 727, ki je zaradi slabih vremenskih razmer in okvare na navigacijskih napravah zašlo in zgrešilo kairsko letališče. Življenje je izgubilo 105 potnikov, sedem preživelih pa so prepeljali v bolnišnico, od tega dva v kritičnem stanju.

Predsednik Tito je ob tem tragičnem dogodku poslal sožalno brzojavko libijskemu voditelju Gadafiju, v kateri ostro obsoja to novo, z ničemer izzvano gusarsko dejanje Izraela.

NA SLIKI: Izraelski vojak na straži ob razbitinah libijskega potniškega letala nekje na Sinaju. Varuje tisto, česar ni mogoče več varovati. Ljudje so mrtvi, od letala pa so ostali le ostanki.

Zavrženčki v skrbnih rokah

Pred 8. marcem praznikom žena, ki se hitro približuje, smo obiskali nekaj mater rejnic, ki so razkropile po vsej velenjski občini. Vse kar naredijo te matere, je vredno globokega spoštovanja in priznanja. Mar jim lahko rečemo kako drugače kot MATERE? Saj vendar skrbijo za osamele otroke, dajejo jim svojo ljubezen, zanje skrbijo in tudi jočejo. Ni je slajše besede kot je beseda »mati«. Toda ta naj pripada pravi osebi, ki si to ime res zasluži. Spoštujemo jih in ljubimo.

Te naše matere-rejnice, ki smo jih obiskali, so izredno pristrčne in prijazne.

Najprej smo se oglasili na Kidričevi cesti 16. Iz za prtilih vrat je prihajalo petje in čebljanje otroka. Ker se na trkanje ni nihče oglašil, smo kar vstopili. Prvo kar smo zagledali, je bil kup igrač na tleh, med katerimi je sedel fantek star kakšnih pet let in se vneto igral. Najprej je pozdravil nato pa zaklical: »Moja ljubezen, nekdo je prišel na obisk!« Začuden smo gledali, kdo bi bila ta »njegovja ljubezen«. Takrat pa se je med vrati prikazala, že na pogled zelo prijetna ženska, ki se je predstavila kot Zofija Zagoričnik. »To je pa naš mali Tedej in slišali ste, kaj sem jaz, se je nasmejala. Ob prijetnem razgovoru, ki se je razvil, smo slišali zgodbo malega Tedeja.

Njegova mati je iz revne družine in ima že punčko, ki je malo starejša od Tedeja. Mati ni poročena in živi doma, kjer so siromašni in življenje ni urejeno. Že, ko se je Tedej rodil, je zagrozila: »Če ga ne vzamete, ga bom ubila!« Ni mu hotela dati niti imena, niti svojega priimka. Takrat je bilo nujno, da so dojenčka takoj ločili od matere. Prosili so Zagoričnikovo, ki je tedaj službovala kot babica, da ga naj vzame vsaj začasno. Toda ko so ga že enkrat imeli, je postal pravi pravcati član družine. Dali so mu tudi svoj priimek in tako je sedaj Tedej Zagoričnik. Sami imajo tudi hčerko Jano, ki študira v Ljubljani in Tedej se vedno znova veseli dneva, ko pride Jana domov. On tudi ve, da ima dve mamici. Toda to ga prav nič ne moti. Med našim klepetom si je Tedej kupal jajčko, risal z vodnimi barvicami risbe, se kar mimogrede skopal v kadi in nam nanosil pred noge cel kup igrač.

Zagoričnikovi so ob pripovedovanju zgodbe malega Tedeja nekajkrat privrele solze v oči. Svojo pripoved pa je zaključila z besedami: »Tedeja bi bili že posvojili, toda strah nas je, da bi nam ga potem hotel kdo vzeti. Kajti to je naš sinek in želeli bi, da to ostane!«

Vsi smo bili veseli in presenečeni nad ljubeznijo, ki sta si jo izkazovali Tedej in njegova mamica. Poslovili smo se z upanjem v srcu, da bosta res vedno ostala skupaj.

Odpravili smo se naprej še k drugim, nam tako malo poznanim materam-skrbnicam.

Pot nas je zanesla tudi v Rečico ob Paki, k Tilki Lenošek. Tudi tu smo najprej srečali njeno rejniko Romano Podpečan. Romana je stara 12 let in hodi v četrty razred. Njo so takorekoč ukradli od njenih prejšnjih skrbnikov, ki so z njo slabo ravnali. Odpejali so jo kar iz šole in Tilka Lenošek, njen mož Franc ter hčerki Fanika in Milena so jo lepo sprejeli.

Povedali so, da je bila Romana zelo živčna in prestrašena. V šoli je bila za-

radi tega slaba učenka. Zdaj pa je že postala bolj samozavestna in odločna, čeprav je drugače tiha in mirna. Tudi v šoli je Romana sedaj pridna in svoje rejnike kliče kar teta in stric. Romana je pravi družinski član. Vsi jo imajo radi. Saj denar, ki ga dobi za njo Tilka Lenošek in še marsikatera druga mati-rejnica je dosti premalo, da bi jo lahko smatrala samo kot rejnika. Otroci raste, potrebuje vedno kaj novega, šolske potrebe in vse to danes precej stane. Romanin oče je sicer še živ in je izučen krojač, toda brezposeln. Za svoje otroke se sploh ne zanima in tudi otroci ga ne pogrešajo. Romana ima namreč še dva brata. Njen starejši brat Franci je pri Tilkini sestri Ani Drev. Tudi njega smo obiskali in spremenjla nas je Romana. Franci je pri Ani že devet let. Prej je imela tudi njegovega brata, Toda, ker je bila sama in ima tudi ona dva sinova, je bilo to zanj preveč. Njena sinova sta že starejša, vendar smatrala Francija kot sebi enakega. S sabo ga vzame-

ja pa 4. razred osnovne šole.

»Ja, res sta pridna, toda včasih se stepeta in skregata, da moram biti kar huda,« pravi Amalija. »Drugače sta kot prava družinska člana in tako ju tudi vzgajam. Tako kot sem moje otroke, moram včasih, ko sta le preveč poredna, tudi njiju seznaniti s šibo. Toda otroci so pač otroci. Le kdo jih kljub porednosti ne bi imel rad?«

Tudi od njiju smo se morali počasi posloviti. Vendar smo se poslovili z občutkom, da so vsi ti otroci v teh družinah srečni. Seveda ne moremo reči, da je pri vseh tako. Kajti tuj kruh je včasih grenak, posebno še za otroke, ki je imel težko otroštvo in še pri drugih ljudeh ni doživel niti trohice ljubezni, temveč ponižanje, razočaranje in izkoriščanje. To pa ne moremo reči za malega Tedeja, Romano, Francija, Zdenka in Valerija.

Vsem iz srca želimo veliko uspehov in da bi jim bilo življenje, ko odrastejo, bolj naklonjeno in milostno, kot v njihovi rani otroški dobi.

Občinski svet zveze sindikatov Slovenije - Velenje

RAZPISUJE PROSTO DELOVNO MESTO

ADMINISTRATORKE

z znanjem strojepisja in stenografije.

Nastop službe je mogoč takoj, oziroma po dogovoru. Osební dohodek po samoupravnem sporazumu in pravilniku. Za to delovno mesto je poseben pogoj poskusno delo 30 dni.

Interesentke naj vložijo pismene ponudbe v 10 dneh od objave razpisa na naslov:

Občinski svet ZSS — Velenje, Titov trg 1.

ta na smučanje in se prav lepo razumejo. Franci bi se letos, ko bo končal osnovno šolo, rad vpisal na šolo za električarje. »Seveda bo moral v internat, toda to bo še vedno ostal njegov dom, če bo v šoli priden in pameten,« je izjavila Ana Drev.

Tu, čisto blizu Ane, pa je še ena rejniška družina, na Malem vrhu pri Amaliji Zibret.

Cez prijeten gozdiček, ki se že ovija v zelenilo, smo prišli do hiše, ki se vidi izmed malih gričev, katerih je tukaj polno. Pri Amaliji imajo kar dva rejnika. To sta brat in sestra, Zdenko in Valerija Ledinek. Njuna mati živi v Nemčiji, oče pa v Velenju, vendar živita vsak zase. Mati ju pride večkrat obiskat.

Že ko smo vstopili, smo opazili veliko podobnost med bratom in sestro. Oba sta zgovorna in pristrčna. Tudi v šoli sta pridna in Zdenko obiskuje 5., Valeri-

Naj torej še enkrat občudujemo prav vse matere rejnice po svetu, ki tako lepo in z ljubeznijo skrbijo za otroke. Spoštujemo jih in pokažimo to, kajti vse take matere sveta so tega vredne.

In prepričani smo, da jim bodo ti otroci to pokazali in jih spoštovali, ko bodo enkrat samostojni. Kajti matere rejnice so jim nudile ljubezen, ki je v svojem domu niso našli.

Vsi ti občutki so nas prevevali, ko smo se vračali nazaj v Velenje. Težko je življenje danes za osamele in zapuščene otroke. Še težje pa bi bilo, če bi ne imeli teh mater, ki ne pozabljajo na to, da otroci potrebujejo ljubezen, veliko ljubezni, pa čeprav niso njihovi.

Zato jim ob njihovem prazniku zaželimo veliko lepega in da bi vedno ostale zveste svoji dobroti in nikoli pozabile, da niso lepo, spoštovane in častno besedo — mati.

V GRAŠČINI NA JESEN ŽIVLJENJA

INTERVJU Z IVOM SVETLIČIČEM, DIREKTORJEM DOMA OSKRBOVANCEV V NOVEM CELJU

Do graščine, ki je glavni objekt doma oskrbovancev, vodi drevored obdan z brezami. Prijetna tihota se razprostira nad domom in parkom, ki ga obdaja. Direktor zavoda, Ivo Svetličič, se je v dveh letih svojega dela tukaj, srečal z mnogimi težavami. Tako je direktor odgovoril na vprašanja, ki smo mu jih zastavili:

• 1. 1. 1970 je bil ustanovljen dom v Novem Celju, kjer je bil prej oddelk celjske bolnice. Pred tem pa se je postavljalo tole vprašanje: ali naj bo dom v Novem Celju ali v Topolšici? Kakšno je vaše mišljenje o tem? Ali so to vprašanje pravilno rešili z ureditvijo doma tukaj?

— Po mojem mišljenju je to edina pravilna rešitev, kajti Topolšica je imela veliko več pogojev, da se razvije v zdravilišče. Poleg tega je tam miren in samotni kraj, naši oskrbovanci pa rabijo okoli sebe življenje — veliko življenje. In tu v Novem Celju ga imajo, saj smo dejansko sredi vasi: na eni strani je Prebold, na drugi Zalec. Mimo teče prometna cesta in do Celja ni daleč. Tako mislim, da je bila takratna odločitev pravilna, saj bolniki potrebujejo mir in tega najdemo v Topolšici, naši ljudje pa življenje.

• Kako so se glede preselitve takrat sporazumele občine?

— Dogovor med občinami Celje, Velenje in Zalec, celjsko bolnico, Salekom in Senekom je bil naslednji: doma Salek v Velenju in Senek v Polzeli sta bila ukinjena. Poleg tega je bil dom v Polzeli v tako slabem stanju, da bi obnovitev dela takrat znašala 180 starih milijonov. Tako je bilo dogovorjeno, da se oskrbovanci iz Velenja, ki jih je 70 in Polzele, ki jih je bilo 109, preselijo v Novo Celje, kjer je posteljna kapaciteta znašala 265 postelj. Bolnica je pri svoji odselitvi v Topolšico, pustila tu okoli 20 ljudi potrebnih nege in skrbi.

• Ko sva ravno pri kapacitetah. Kakšno je zdajšnje stanje pri vas?

— Dom je polno zaseden, saj imamo oskrbovance iz 42 občin. Iz celjske jih je 44, iz velenjske 14 in iz ostalih občin celjske regije 16 odstotkov, kar skupaj znaša 74 odstotkov. Vse ostale je iz drugih občin. Slovenija ima okoli 4000 postelj za oskrbovance. V srednjeročnem planu pa jih je predvidenih 8000.

Poleg tega so sedaj zgradili v Celju nov dom za upokojeince, ki je zelo komfortno opremljen in je v njem prostora za 127 ljudi. Nadalje so se občine Zalec, Mozirje in Trbovlje odločile popraviti dom v Polzeli in povečati njegovo prostornino še za 50 postelj, tako da bo skupna kapaciteta znašala 170.

• Kako imate pri vas razporejene oskrbovance, oziroma ali jih delite v skupine?

— Oskrbovanci so razporejeni v tri oddelke. Prvi in drugi oddelk je v graščini. Tu so v glavnem tisti, ki so negibni, pol pomični in rahlo moteni. Vsi ti rabijo stalno nego in

skrb in je pri njih potrebna tudi nočna služba. Rabijo torej intenzivno nego. Tretji oddelk pa je zgrajen poleg graščine. V njej so oskrbovanci, ki so samostojni in lahko v večji meri skrbijo sami zase.

• Zanima me, kako so se novemu okolju prilagodili Velenjčani, ki so bili prej v Saleku? Znano je namreč, da so bili na svoj dom v Velenju navezani in bili so, takorekoč doma, v domačem okolju.

— Rečem lahko, da so se vživeli izredno hitro. Res je, da je bil to zanje rahel psihični šok, vendar so s pomočjo in prijaznostjo osebja to zelo hitro preboleli. Poleg tega pa so navezali tu nova poznanstva in prijateljstva. Se zelo lepo razumejo, močnejši pomagajo šibkejšemu in preprirovni. Lahko rečem, da so se tisti, ki so prišli s Polzele, mnogo počasneje in teže prilagodili novemu okolju kot pa Velenjčani.

• Kateri problemi vas najbolj tarejo?

— Zelo močna ovira je, da ne moremo narediti lastnega razvojnega programa. To se ne da storiti brez načrta celotne regije, zato bi se moral napraviti program vsaj med najbližjimi partnerji, kajti kapacitete bodo v kratkem zasedene. Lansko leto je bil namreč izveden popis vsega prebivalstva in je bilo ugotovljeno, da bo 5 odstotkov prebivalcev starih nad 60 let, potrebovalo domsko varstvo.

Druga težava pa so osnovna sredstva, ki so zelo majhna — 635 milijonov na 335 postelj. To se pravi, da pride na enega oskrbovanca komaj dva stara milijona, čeprav bi po slovenskem merilu moralo priti 14 milijonov.

Tudi amortizacija, ki smo jo letos dobili, to je 15 milijonov, bi komaj zadostovala za prenovitev kotlarne, ki je stara že 40 let in obnovo žlebov. Kje je pa vse ostalo? Pri nas bi bilo nujno potrebno tudi dvigalo, saj imamo tri nadstropja. To pa pomeni, da osebe ne more nositi vsakega posameznika v park, kjer je svež zrak in sonce. Celotno popravilo zavoda bi nas veljalo blizu 600 milijonov starih dinarjev.

• Kakšno terapijo uporabljate pri vaših varovancih?

— Imamo tri vrste delovne terapije: prva je klasična, to je delovna pomoč, skrb za sooskrbovanca, skrb za sobo, v kateri prebiva. Ta oblika je tudi najbolj razširjena. Druga je pomoč pri delu na vrtu in v parku, pomoč pri strežbi v jedilnici itd. Tretja, najmanj razvita, vendar zaželena, pa so ročna dela. Že dve leti iščemo terapevta, ki bi delal z našimi oskrbovanci, vendar ga ne moremo dobiti.

Ivo Svetličič

• S čim se prebivalci doma najraje in največ ukvarjajo?

— Zelo radi pomagajo pri delu. To se vidi tudi po tem, ker so lani naredili 20.000 ur. Torej 25—30 oskrbovancev stalno sodeluje z nami. Poleg tega je v zadnjih letih izredno poraslo zanimanje za branje, saj imamo 120 rednih bralcev. V vsakem oddelku imamo tudi televizor in radio, da lahko poslušajo tisto, kar jih zanima.

• Povejte, kolikšna je pri vas cena penziona za oskrbovanca?

— Lansko leto je še bila enotna cena, letos pa imamo cene razporejene glede na pomoč, ki jo kdo potrebuje. Delimo jih v tri skupine, ki pa sem jih že naštel pri delitvi oddelkov. Cena penziona pa je 3.000, 3.500 ali 3.700 starih dinarjev. Od leta 1971 se je povečala le za 19 odstotkov.

• Kolikšna je povprečna starost oskrbovancev?

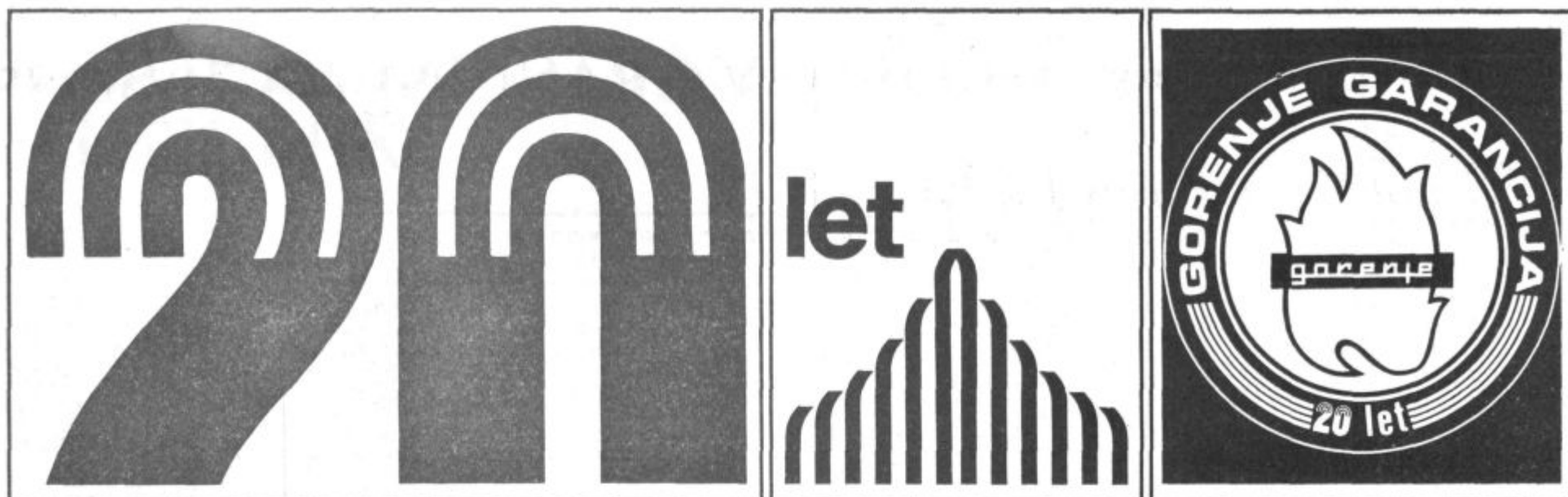
— Povprečna starost se giblje od 61 do 70 let. Naš najmlajši oskrbovanec je star 15 let, najstarejši pa 95 let.

• Kako ste zadovoljni z odnosom svojcev vaših varovancev do vas in kakšen odnos imajo občine do oskrbovancev?

— Na splošno moram vse svojce naših varovancev pohvaliti. Čez teden je res nekoliko manj obiska, vendar ga je zato ob nedeljah več. Imamo tudi dva primera, ko se ob petkih pripeljejo eni po očeta in drugi po mater in jih čez nedeljo vzamejo domov, gredo z njimi na izlete in jih potem ob nedeljah zvečer zopet pripeljejo. Vidite, tega pa je premalo. Drugače so vsi do svojih pozorni in prav tako imamo tudi mi z njimi dobre odnose. Najlepše skrbijo za svoje občane iz Velenja, Strmca in Štor. Iz teh treh krajev pridejo redno na obisk, vedno pa tudi prinesejo svojim nekdanim sotovarišem darila. Iz velenjske občine so bili letos tukaj že trikrat. Ostale občine pa se za svoje oskrbovance zelo malo zanimajo, kar jim vsekakor ne moremo šteti v dobro.

• In kaj osebno želite za svoje oskrbovance?

— Želim, da bi jim lahko nudili še več in da bi svojo jesen življenja preživeli lepo in v miru.

20 let Gorenja vaših 20 let

Cenjeni potrošniki!

Gorenje slavi letos 20-letnico svojega obstoja. Za nami je 20 let naporov, 20 let odrekanja, trme in volje, vztrajanja in hotenja, prepričanja, da smo izbrali pravo pot. Vaša zvestoba in zaupanje nam to potrjujeta.

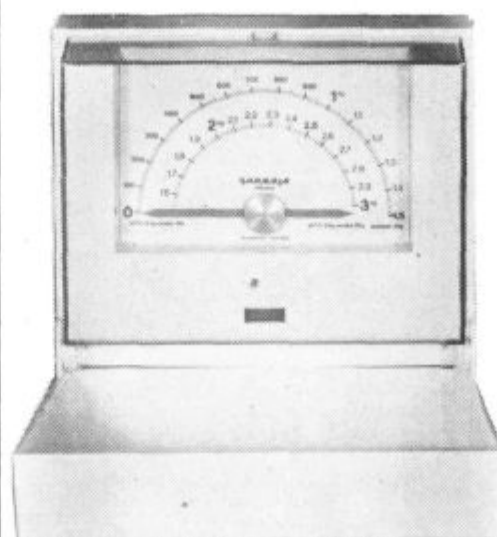
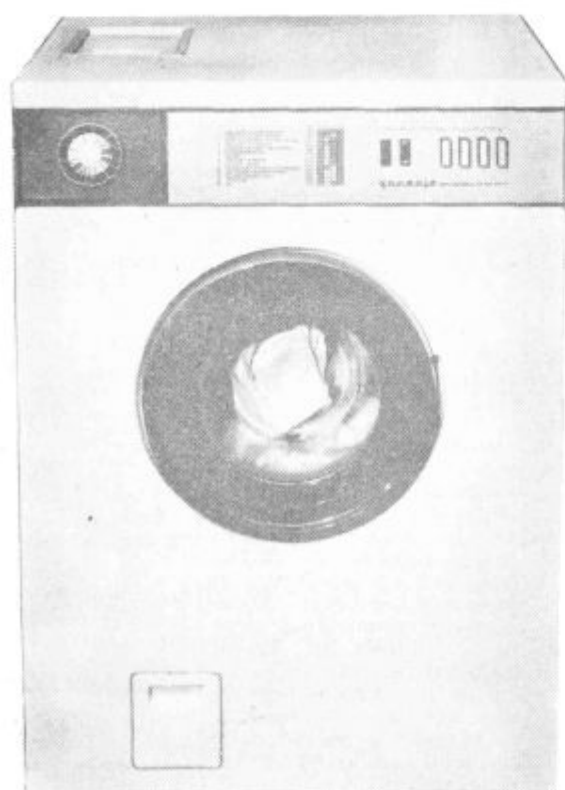
Gorenje je danes nepogrešljiv sestavni del vašega doma, je pomemben del vašega prostega časa, je nagrada moža ženi, je vaš spremenjen odnos do okolja in družbe in vaša nova vloga v njej.

Gorenje je vaš prijatelj, je uresničitev vaših želja.

Gorenje je mladost in tradicija.

V okviru praznovanj v jubilejnem letu bomo posvetili posebno pozornost letošnjemu praznovanju osmega marca.

Od 5. februarja do 31. marca 1973 bo vsak kupec, ki bo kupil pralni stroj Gorenje, dobil naše darilo kuhinjsko tehniko Gorenje rekord.

**kolektiv
tovarne
gospodinjske opreme
gorenje velenje**

Skupaj z borci obujali spomine

Nenavaden živžav je bil v soboto, 17. februarja ob 8. uri, na ploščadi Titovega trga. Iz vseh strani so prihajali udeleženci petega tradicionalnega pohoda po poteh XIV. divizije.

Razporeditev po četah, komanda mirno in že se je slišal raport komandanta pohoda Milana Kretiča, da je pripravljen za pohod 115 mladink in mladincev. Avtobusa sta se kmalu napolnila in peljali smo se proti Dobrni. Tu smo bili presenečeni.

Mislili smo, da je praznik, saj so vsepovsod vihrale zastave in nas v čudovitem zimskem jutru prijazno pozdravljale.

Pred spomenikom v Dobrni so se zbrali domačini in borci XIV. divizije iz Ljubljane, Celja, Velenja in Dobrne. Ko smo zvedeli, da so med nami tudi Albinca Kočevar-Mali in Jože Boldan-Silni, narodna heroja, Miha Butara-Aleks, Vlado Mišica-Miha, Franc Sterle in drugi, smo bili še posebno veseli. Udeležencem pohoda je pred spomenikom spregovoril bореc XIV. divizije Miha Butara-Aleks. Učenci osnovne šole iz Dobrne pa so pripravili kulturni spored.

»Pazite na zasede,« so dejali prijazni domačini in že smo krenili na pot proti Paškemu Kozjaku. Pri družili so se še vojaki iz Postojne in borci XIV. divizije Nace Tratar, Tone Ilenič, Gorazd Skoporec-Borut in Franc Mavec-Boris.

Strma pot nas je vodila vedno višje in višje, naša izvidnica je skrbno pregledovala teren in tako omogočila varno pot koloni.

Izvidnica je kmalu odkrila dobro prikrito zasedo. Ko smo vprašali fanta, ki

je bil v neposredni bližini zasede, kje so ostali, ni hotel ničesar povedati. Ko pa mu je vodja naše izvidnice dejal, da smo tudi mi prišli iz Dobrne in da bomo napadli »tiste Velenjčane«, nas je hitro popeljal naravnost pred puške teritorialne enote iz Dobrne.

»Halo Ivo tukaj, Jože javi se, javi se!« Nobenega glasu, pa čeprav so naše radijske postaje za zvezo dobro delale. Malo kasneje smo ugotovili, da je naša glavnina zgrešila pot in tako so več kot eno uro hodili po raznih ovinkih, preden so prišli do dogovorjene kmetije. Iz kotla pred hišo Kidričeve domačije, kjer se je pred 29. leti mudil tudi štab XIV. divizije, se je kadilo in dišalo po domačem čaju. Veliki kosi kruha, domačega seveda, salama in dober čaj nas je okrepil. Pri spomeniku v Brdcih je spregovoril domačin Krivec, ki je povedal, kako se spominja dogodkov, ko je prišla Štirinajsta v njihovo vas.

Se dobri dve uri hoda in že smo bili na Paškem Kozjaku. Natrpali smo se v planinski dom in tako končali prvi dan pohoda.

Drugi dan smo imeli že ob 9. uri krajšo svečanost pri spomeniku v Paki, kjer je udeležencem spregovoril predsednik odbora ZB Salek tovariš Cas in bореc XIV. divizije Franc Strle. Domačin Hudovernik je povedal, kako je doživel kot otrok prehod enot Štirinajste na drugo stran Pake.

Malo pred Škalskimi Cirkovcami je prišla kolona v zasedo, ki jo je pripravila partizanska enota iz naše občine. Močan ogenj iz avtomatičnega orožja je bilo opozorilo, da bi imel resnični sovražnik

v vojnem času s takšno zasedo hude težave.

V Cirkovcih smo se malo odpočili in okrepčali, domačin Franc Novinšek pa je govoril o NOB.

Se eno uro hoda in prišli smo na Graško goro. Uživali smo v čudovitem sončnem dnevu.

Pri spomeniku na Graški gori je udeležence najprej pozdravila predsednica mladinskega aktiva Plešivec Erna Ževard, nato pa

Pred obeležji iz slavni dni naše revolucije so se mladi ustavili, borci Štirinajste pa so obujali spomine

je govoril predsednik krajevnega odbora ZB Plešivec tovariš Arlič. Izredno lep kulturni spored so izvedli pionirji iz osnovne šole Plešivec.

Poslovili smo se od sončne Graške gore — »gore jurišev« in nadaljevali pot proti Gaberkam. V gasilskem domu so nam Gaberčani pripravili sprejem.

Točno po predvidenem programu smo prispeli v Skale, predsednik odbora ZB Skale tovariš Pocaž je udeležence pozdravil in nas povabil v gasilski dom. Tu je spregovoril predsednik občinskega odbora ZB Filip Lesnjak, kulturno društvo Ivan Cankar iz gimnazije in domači aktiv mladine pa sta pripravila kulturni program. Čeprav je bila za nami dolga pot sta naša harmonikarja Lojze in Miha zopet zaigrala in plesišče je oživel.

Kaj so povedali ljudje, ki so hodili po poti slavne Štirinajste?

Najstarejši udeleženec (65 let) bореc Tomšičeve brigade Nace Tratar je dejal, da je bil pohod dobro pripravljen. Mladi so z zanimanjem poslušali pripovedovanja, zato bi bilo potrebno, da bi bilo več ljudi, ki bi lahko dogodke zgodovinsko pripovedovali. »Če bom zdrav, bom še šel z mladimi,« je dejal za slovo. Borca I. bataljona Tomšičeve brigade Antona Ileniča sem vprašal, kako se spominja Kajuha. »Kajuha sem spoznal na Travnji gori, bil je izredno talentiran. S svojimi recitacijami je

Pred odhodom na Titovem trgu v Velenju

pritegnil borce in domačine, vsepovsod, kjer smo imeli mitinge. Mislil je napisati epopejo o XIV. diviziji, žal ga je prehitro zadela sovražna krogla. Drugo leto, ko je obletnica pohoda naše divizije, bi bilo potrebno organizirati pohod v večjem obsegu. To nalogo bi morala po mojem prevzeti odbor XIV. divizije in mladina.

Gorazd Skoporec-Borut je bil obveščevalec v Serčerjevi brigadi. Pravi, da so imeli obveščevalci na Stajerskem težko delo, ker je vladalo nezaupanje pri ljudeh. »Težke borbe je vodila XIV. divizija, borili smo se vsi, od mulovodca do komandanta.«

Franc Mavec-Boris je bil bореc Serčerjeve brigade. Na vprašanje, kako se je počutil na letošnjem pohodu, je odgovoril: »Odlično.

Pripravljen sem še sodelovati.«

Zastavonoša Stane Ževard, ki je bil letos prvič na pohodu, je dejal: »Ni mi žal, da sem se pohoda udeležil. Noge me sicer res bolijo, vendar imam še kondicijo za ples. Mislim, da bi morali biti posamezniki malo bolj disciplinirani. Pohodov bi moralo biti po mojem mnenju še več, saj se spoznamo med seboj iz različnih delovnih sredin.«

Splošno mnenje, da je pohod dobro uspel, nas obvezuje, da morajo biti ti še boljše pripravljeni. Ne disciplinirani posamezniki in tisti, ki se ne morejo za dva dni navaditi, da so na organizirani akciji mladine, pa v bodoče ne bodo imeli prostora med udeleženci pohodov.

J. Kandolf

GOSPODARJENJE TEŽJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

to premoga. Letni delovni načrt predvideva, da bodo letos nakopali tri milijone 800 tisoč ton lignita. Od tega bi jama Preloge dala 3 milijone ali 78,9 odstotkov premoga, jama Skale pa 800 tisoč ton premoga oziroma 21,1 odstotka vse proizvodnje. Vendar so potrebe tržišča, ki prihodno pripada rudniku, precej višje (za približno milijon ton) in jih v nobenem primeru ne bodo mogli pokriti v celoti. Povprečna proizvodnja na dan bo znašala — kot predvideva delovni načrt — 12969 ton premoga.

• VEČ ZAPOSLENIH

Za letos je predvideno skupno povečanje zaposlenih za 109. Osebnih dohodkov naj bi se povečali za 20 odstotkov v primerjavi s povprečjem prvih desetih mesecev lani. Od tega odpade 17 odstotkov na povečanje zaradi višjih življenjskih stroškov, 3 pa na predvideno povišanje učinkov. Letošnji predvideni dodatek na stalnost naj bi znašal 150 dinarjev na mesec. To je najvišji znesek, ki ga dovoljuje samoupravni sporazum o delitvi dohodka in osebnega dohodka. Tudi pri pokrivanju stroškov za malice se bo prispevek na zaposlenega približal najvišjemu znesku, ki ga predvideva samoupravni sporazum — 60 dinarjev na mesec.

• FINANČNI NAČRT

Zajema vrednost osnovne proizvodnje in vrednost pomožnih in stranskih dejavnosti. Za lignit bodo letos dobili 355.051.109 din. Vrednost pomožnih in stranskih dejavnosti pa bo znašala 186.455.616 dinarjev. To je skupaj 541.507.225 dinarjev.

• STANOVANJA

Predvideno je, da bo že ob koncu prvega trimesčja v celoti končan nov samski dom. Poleg 54-stanovanjskega bloka, zgrajen bo že letos, bodo že spomladi na območju Melanška začeli graditi blok s 150 stanovanji. Ob koncu leta pa bodo na tem območju začeli zidati še 170-stanovanjski blok.

CESTA, KI TO NI

Cesta, ki pelje iz Smartnega ob Paki, skozi Log proti Podgori na Velikem vrhu, je v takem stanju, da se nam odrasli, še bolj pa šolarji smilijo, ko morajo hoditi po slabem kolovozu. V času deževja je toliko blata, da je nemogoče priti iz enega konca na drugi ne da bi človek ne bil moker v noge. Ali res prebivalci Velikega vrha in Podgore, ter delno tudi Malega vrha, ne zaslužijo boljše poti?

Naši občani in umetnost

V velenjski galeriji so odprli razstavo likovnih del naših slovenskih umetnikov. To samo po sebi ne bi bilo nič pomembnega, če ta dela ne bi bila zbrana po raznih domovih v naši občini in delovnih organizacijah. Razstavljenih je bilo okoli 45 del. Dela, ki smo jih lahko videli, so zajemala predvsem pokrajinsko motiviko in portrete.

Največ, kar šest slik, je bilo Jakopičevih, nato pa so še bile umetnine Pregla, Stiplovske, Gasparija, Dolenca, Jakija, Poljakoviča in drugih. Izredno lepa je bila tudi slika »Mado« od Kremser Schmidta.

Razstavo je obiskalo bli-

zu 1400 obiskovalcev, kar je lepo število. Tak obisk tudi kaže, da se ljudje za umetnost in estetiko zanimajo in da se bo v naslednjih letih kultura v Velenju razmahnila in zaživela tudi med širšim krogom naših velenjskih občanov.

Razstavljenih je bilo tudi nekaj plastik, ki so delo Napotnika, Batiča in Cesarja. Ze po tem, ko so vse te umetniške stvaritve last občanov vidimo, da umetnost pri nas ne bo pozabljena in bilo bi prav, da bi se kdaj pogledali po domovih in odkrili še kakšna izvirna dela naših in morda tudi tujih umetnikov.

V Topolšici živahniješe kulturno življenje

V Topolšici je pričelo delati tamkajšnje prosvetno društvo. V razmeroma kratkem času je letos pripravilo dve prireditvi. Prvo v Šmihelu nad Mozirjem, kjer je gostovalo z lutkovno igrico Meh za smeh. Med odmorji jih je z glasbenimi točkami prijetno zabaval tovariš Matko.

Drugo prireditev so namenili ob obletnici smrti Prešerna in Kajuha.

Mladi iz Topolšice so pripravili nadvse prijeten klubski večer. Prav te dni namreč poteka devetindvajset let, odkar je v

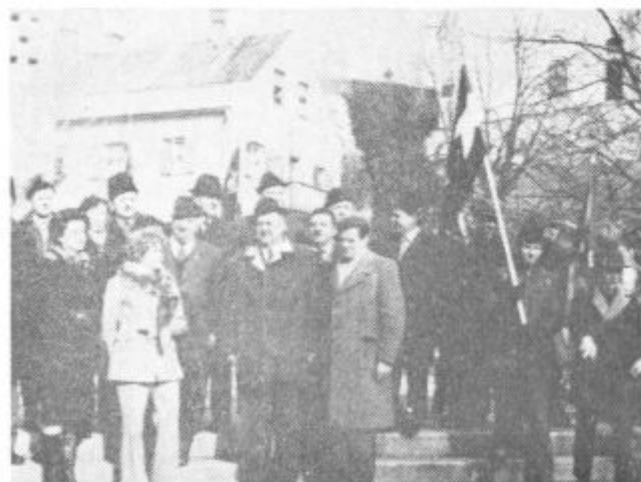
Sentvidu nad Šoštanjem padel mlad partizanski po- et, Šoštanjčan, Karel Destovnik-Kajuh. Te obletnice so se spomnili mladi že na pohodu po poteh štirinajste divizije.

Spomin na velikega partizanskega pesnika je bil večer tudi v Topolšici. Tam pravijo, da bodo z večerom gostovali še v drugih krajih velenjske občine.

-V-

Nekdanji borci med mladino

Povsod so udeležence pohoda po poteh Štirinajste divizije lepo sprejeli

PILIH ZNOVA DIREKTOR

V četrtek, 22. februarja je bil v Velenju II. zbor Ljubljanske banke, podružnice Velenje. Zbora se je udeležil tudi pomočnik generalnega direktorja Ljubljanske banke Ivan Simončič. Navzoči so soglasno potrdili vsa poročila in predloge, izvolili pa so tudi 15 delegatov za zbor Ljubljanske banke, ki bo 12. marca. Zelo živahna razprava se je razvila glede kreditiranja in graditve stanovanj. Zaradi pomembnosti tega problema so se dogovorili, da bodo o tem razpravljali na prihodnji seji izvršilnega odbora. Zbor je sprejel tudi priporočilo, da bi čimveč delovnih in drugih organizacij prešlo na izplačevanje osebnih dohodkov prek hranilnih knjižic.

Iz poročila izvršilnega odbora podružnice izhaja, da je bilo njegovo delo v kratkem času od konstituiranja (23. novembra lani) zelo plodno. Glavna naloga odbora je bila, da je na dveh izrednih sejah obravnaval vpliv gospodarskih ukrepov za ohranitev likvidnosti naših delovnih organizacij, razpravljal pa je tudi o sanacijskih načrtih treh delovnih organizacij: tovarne usnja Šostanj, Polypeks in Oljke. V tem času je odobril 30 milijonov novih kreditov za obratna sredstva, 35 milijonov kompenzacijskih kreditov, 36 milijonov stanovanjskih kreditov kot tudi jamstva za investicije v znesku 20 milijonov dinarjev.

Predlog samoupravnega sporazuma upravljalcev Ljubljanske banke o poslovnih politiki za leto med drugim poudarja, da bo glavna naloga banke skrb za povečano kreditno zmogljivost. Zato si morajo vse temeljne organizacije združenega dela v banki prizadevati, da se bodo skupna sredstva banke za kreditiranje letos povečala za pri-

bližno 3800 milijonov (16 odstotkov). Seveda pa bo uresničitev predvidenega porasta skupnih sredstev za kreditiranje v veliki meri odvisna tudi od nadaljnjega priliva sredstev prebivalstva. Prav zato je razvijanje in poglabljanje poslovanja z občani in zdomci zelo pomembna naloga in usmeritev dejavnosti banke. Pomembna oblika takšnega sodelovanja je uvažanje in razvijanje izplačevanja osebnih dohodkov prek banke. To bi okrepilo kreditna sredstva, hkrati pa bi olajšalo izplačila osebnih dohodkov v delovnih in drugih organizacijah.

Sporazum tudi predvideva, da bodo dajali kredite predvsem tistim delovnim organizacijam, ki se uspešno vključujejo v uresničevanje stabilizacijskega programa. Še zlasti pozornost bo banka spremljala izvajanje ukrepov proti nelikvidnosti in sodelovala pri sanaciji delovnih in drugih organizacij. Pri kreditiranju gospodarstva bodo dajali prednost takim naložbam, ki bodo prispevale k boljšemu in intenzivnejše-

mu izkoriščanju obstoječih proizvodnih zmogljivosti ter k učinkovitejšemu uveljavljanju ukrepov za odpravo nelikvidnosti in sanacijo delovnih organizacij.

Upravljalci banke se bodo vključili tudi v uresničevanje resolucije skupščine Socialistične republike Slovenije o nadaljnjem razvoju stanovanjskega gospodarstva.

Predlog samoupravnega sporazuma upravljalcev navaja, da bo banka odobrvala potrošniške kredite občanom kot doslej — neposredno ter prek trgovine. Za nakup industrijskega blaga bo mogoče dobiti 10.000 dinarjev kredita (rok vračanja 24 mesecev), za nakup pohištva, kmetijske mehanizacije in osebnih avtomobilov do zneska 15.000 dinarjev. Vračilni rok za

kmetijsko mehanizacijo in pohištvo bo do 24 mesecev, za osebne avtomobile pa se ta rok določi v višini ene tretjine mesečnega osebnega dohodka.

Ob koncu so soglasno izvolili za novega direktorja podružnice Cirila Piliha, imenovali pa so tudi 15 delegatov, ki bodo zastopali podružnico na 12. zboru Ljubljanske banke, ki bo 12. marca v Ljubljani.

Upravljalce podružnice Velenje bodo na tem zboru zastopali: Miha Krofi, Ivo Jamnikar, Franjo Kljun, Ivo Klobčar, Marjan Kolenc, Ivan Gorgranc, Filip Lesnjak, Ruža Tanko, Janez Tomšič, Jože Veber, Jože Ževart, Stane Jakše, Jože Melanšek, Franc Tesovnik in Mitja Lap.

Preostale štiri delegate pa bodo izvolili rudnik lignita, Gorenje, elektrarna Šostanj in Skupščina občine Velenje, ki imajo pravico same imenovati delegate za ta zbor.

JAVNA RADIJSKA ODDAJA

Občinska konferenca Zveze mladine Velenje vas vabi na javno radijsko oddajo »Spoznavajmo svet in domovino«, ki bo v soboto, 3. marca ob 16.30, v domu kulture. V finalnem delu na področju tehnike se bosta pomerili v zna-

nju ekipi iz Kamne gorice in Velenja.

Na oddaji bo sodeloval ansambel Mojmir Sepeta, pela pa bosta Alenka Pitarič in Andrej Graber.

Cisti dobiček od vstopnine je namenjen za izgradnjo Mladinskega doma Velenje.

Vaši prispevki za

p.p. 89

Mladi Gorenjčani v Iskri

Ze precej časa smo mladi v Gorenju želeli, da se seznanimo z mladinci tovarne Iskra — elektromehanika v Kranju in z njihovim delom. Prizadevni organizatorji so 17. 2. 1973 izpeljali akcijo, ki je bila dopolnilna širšemu krogu mladih iz naše tovarne. Srečanja se je udeležilo 140 Gorenjčanov. Zaradi okvare na enem izmed treh avtobusov, smo prišli v Kranj z manjšo zamudo. Slabo voljo so odpravili naši gostitelji, ki so nas popeljali v dvorano delavskega samoupravljanja, kjer so prikazali film o razvojni poti ISKRE.

Triurni sprehod med tekočimi trakovi je bliskovito minil, vsi pa smo lahko primerjali njihove in naše delovne do-

sežke. Reči moram, da pojav elektrotehnike posega tudi v njihova hotenja in usmerja njihove načrte za prihodnost, revolucionira misel in jih sili, da iščejo in gradijo svojo perspektivo na sodobnih znanstveno tehnoloških, organizacijskih in gospodarskih osnovah.

Po ogledu proizvodnih prostorov smo se zbrali pri skupni mizi in izmenjali mnenja. Mladi iz Iskre so pripovedovali o mladinskih problemih v njihovi tovarni, o samoupravljanju in nadaljnjih razvojnih načrtih. Izrazili smo skupno željo po čim tesnejšem sodelovanju med mladimi iz teh dveh kolektivov.

JOŽE KREBL

Modernizirali bomo cesto

V Kavčah pri Velenju so si ljudje po letu 1960 začeli graditi svoje hiše. Pred vojno v tem kraju ni bilo elektrike. Prav tako ni bilo vodovoda. Cesta pa je bila slaba.

Po osvoboditvi smo z lastnim prispevkom in prostovoljnimi delom v kraj napeljali elektriko. V polovici Kavč so si vsi vaščani uredili lasten vodovod. Druga polovica pa je vodovod napeljala pred nedavnimi iz Velenja.

Prebivalci Kavč smo se 10. decembra zbrali na sestanku in sklenili, da moderniziramo glavno cesto s krajsimi priključki. To je cesta od odcepa asfaltirane ceste Sentilj—Velenje do transformatorske postaje v Kavčah. Cesta je dolga kilometer in 600 metrov. Med ljudmi je za to akcijo izredno navdušenje. Zaposleni bodo prispevali 1500 dinarjev, upokojenci pa 1000, oziroma po zmogljivosti. Tako bomo sami zbrali blizu 100 tisoč dinarjev. Veliko pa bomo prispevali še z udarniškim delom. Za uresničitev naših načrtov pa nam bo zmanjkalo denarja, zato upamo, da bodo priskočila na pomoč podjetja, v katerih so zaposleni ljudje iz našega kraja.

Načrtujemo tudi, da bi v Kavčah zgradili majhno športno igrišče. Zemljišče bi brezplačno odstopila na razpolago. Proje Rednak in Jože Stropnik. V Kavčah in Podkrajju nimamo primerne prostora za sestanke. Zato smo se že pogovarjali, da bi uredili prostor v stavbi komunale. Preseliti bi morali samo enega stanovanca.

Naj na koncu še zapišem, da je v Kavčah le pet občanov, ki ne morejo plačati samoprispevka za modernizacijo vaške ceste. Jože Vihar bo uporabljal cesto, asfalt bo le okoli 100 metrov od njegove hiše. Dejal je celo, da bo cesto prekopal, če ne bomo naredili asfaltirane ceste mimo njegove hiše do priključka na cesto Velenje—Polzele. S tem je tudi dokazal, da je to ceste (okrog 500 metrov) uporabljal bolj sam, in je za ostale manjšega pomena. Brez uspeha je prepričeval sosedo. Samoprispevka tudi niso plačali Ivan Kovač in njegova hčerka Alojzija, Tine Cvenk, ki obljubi pa je ostala še Marjana Gomilšek.

Predsednik gradbenega odbora za modernizacijo ceste v Kavčah Ivan Sustar

Kmalu asfaltna cesta v Kavče

Pred tremi leti, ko se je urejala cesta iz Velenja proti Sentilju, je marsikdo od Kavčanov z zavistjo gledal na asfaltni trak, ki se je vijugal skoraj mimo Kavč. Marsikdo iz te krajevalne skupnosti si je želel, da bi asfaltna cesta stekla tudi v notranjost vasi in ne le mimo. Čas prinese svoje. Podkraj je že dobil svoj asfaltni odcep, na vrsti pa so Kavče.

Na sestanku krajevalne skupnosti so se Kavčani dogovorili, da del sredstev za asfaltno cesto zberejo sami, ostalo pa naj prispeva občinska skupščina. Dogovor je sklenjen. Za 1600 metrov dolgi odcep je potrebno zbrati okrog 330.000 dinarjev, od tega morajo Kavčani sami zbrati 100.000 dinarjev.

Sam. Sani pa bodo morali z udarniškim delom urediti banke in jarke ob cesti ter tu in tam kakšno brano pred plazom.

Do sedaj so zbrali že preko 70.000 dinarjev. Za materialno pomoč pa so prosili tudi posamezna podjetja, kjer so Kavčani zaposleni. Nad akcijo so navdušeni domači vsi, izjema so le tisti, ki bi najraje imeli vse zastoj. Na srečo pa je teh izredno malo.

Kavčani pravijo: cesta mora biti gotova najkasneje za praznik dela. Prvi maj hočemo praznovati dvakratno. Tiste pa, ki odijo po ozimnico v Kavče, vabijo na udarniško delo.

Tone Seliga

ODMEVI NA NAŠE SESTAVKE

SPOŠTOVANO UREDNIŠTVO!

V Našem času, ki je izšel 16. februarja letos, je bilo objavljeno pismo »Kje je meja krajevalne skupnosti«. Objavljeni članek je imel namen seznaniti javnost, da je tovariš Zapešek javno nakladal gramoz ob cesti za gradnjo hiše.

Smatram, da je Ivanka Faimot v pismu, bralcem premalo jasno pojasnila za katerega Zapeška pravzaprav gre. V

naši dolini je namreč več Zapeškov. Zato smo vsi drugi Zapeški po nepotrebnem izpostavljeni kritičnemu javnemu mnenju.

Prepričan sem, da izražam mnenje ostalih Zapeškov, ko postavljam zahtevo uredništvu Našega časa, da zadevo razčisti in objavi podatke tistega Zapeška, ki je nedovoljeno nakladal gramoz.

Jože Zapešek
Partizanska 43
Velenje

PRIPIS

Uverjeni smo, da bo tovarišica Faimotova v naše uredništvo poslala še ime tistega Zapeška, ki je nakladal gramoz. Sani pa primera, čeprav vi to zahtevate, ne bomo raziskali, ker ne odgovarjamo za resničnost navedb, ki jih zapišejo naši bralci v pisma namenjena uredništvu. Za to sami odgovarjajo.

Uredništvo

UREDNIŠTVU NAŠEGA ČASA!

V Našem času št. 2 je bilo pod naslovom »Stiska nemočnih podnajemnikov« med drugimi objavljeno tudi tole: »V uredništvo je prišel Peter Klug in nam povedal, da stanujeta z ženo v kletni sobi pri Francu Prahju v Tavčarjevi 6. Za sobo plačujeta 50 starih tisočakov, poleg tega pa lastnik zahteva zelo strogo režim.«

V zvezi z napisanim moram pojasniti, da sem oddal opremljeno sobo Petru Klugu julija 1971. leta. Najemnino sem zaračunal 250 dinarjev. Na stanovanje sem ga vzel še kot samskega. Lani maja pa se je poročil ter imata od junija dalje sobo v najemu oba z ženo. Še preden se je poročil, je pove-

dal, da želim z ženo stanovati pri nas, ker pri ženininih starših zaradi nesporazumov ne bi mogla. Dejal je, da ima že itak objavljeno stanovanje in prošnjo v Gorenju ter bosta pri nas stanovala le nekaj časa. Zato sem tudi privolil, da se vseli še žena. Dogovorili smo se za novo najemnino v znesku 400 dinarjev. Oba podnajemnika sta se s tem strinjala. Ta znesek sta plačevala vse do konca leta 1972. Ker pa se je lani decembra podražilo toplotno ogrevanje za 200 odstotkov ter topla in mrzla voda, pred tem pa še elektrika, smo se od 1. 1. 1973 dalje dogovorili za novo ceno 500 dinarjev.

Nikakor ni točna trditve Petra Kluga, da plačujeta samo za kletno sobo 500 din. Res je, da

je kletna soba. Vendar je ta soba opremljena, ima predsteno in kopalnico s toplotnim ogrevanjem. Podnajemnika sta ves čas kuhala doma vse obroke, razen malice, ki jo imata v podjetju. Torej trditve Petra Kluga ne odgovarjajo resnici.

Menim, da bo gonja, ki ste jo sprožili v Našem času zoper najemodajalce privedla do nasprotnega učinka, kakor je morda zaželen. Še večji bo stanovanjski problem mladih delavcev, ki jih nihče ne bo maral vzeti na stanovanje, boječ se, da se nekega dne znajde njegovo ime v časopisu.

Franc Prah
Tavčarjeva 6
Velenje

UREDNIŠTVU NAŠEGA ČASA!

Ker se počutim prizadetega zaradi članka »Stiska nemočnih podnajemnikov« sem primoran povedati resnico, večjo kot jo omenja pisec.

Ni zapisano, da je v vsoto 18 tisoč starih dinarjev zajeta oddana postelja, čiščenje, pranje perila, uporaba kopalne, ogrevanje, trošenje električne energije in vode. Zato menim, da cena za današnje razmere ni pretirana.

Stanovanjsko stisko z oddajanjem sob trenutno rešujemo za sedem, oziroma pet ljudi.

Zena jim ne kuha. Glede pisma podnajemnika samo najvažnejše. Sobice smo namenili svojim najbližjim v primeru onemoglosti. Pregovorili pa so nas ljudje v veliki stiski. Tudi mi imamo težave zavoljo denarja. Solamo hčerko, imamo dolgovne, majhni prejemki (170 tisoč starih dinarjev), vračamo posojilo 80 tisoč starih dinarjev, žena ni v službi in tudi zdrava ni.

Ze od vsega začetka sva si želela ustvariti svoj dom. Zivljenjska razočaranja in spoznanja, bolezn, težka operacija, skrb za starost, breme družbe in drugo, so mi dali določene življenjske izkušnje. Vedno sem imel v spominu očetove besede — v delu je življenje. Z ženo sva začela graditi leta 1967. Sam sem pozidal hišo v izmeri 9,30 x 8,65 metrov. Tudi zidaki so domače delo. Kolikor

sta zmogli, sta pri delu pomagali še žena in hčerka. Za tuje delavce nismo imeli na voljo denarja. Prostim dni in nedeljem sedaj ne poznamo. V zadnjih dvajsetih letih smo bili le trikrat na morju. Za potrebno obleko še sedaj nimamo denarja. Hišo bomo gotovili šele čez kakšna tri leta.

Satira je nož, ki bolj ali manj zadene v gnojno družbeno budo. Prepričan sem, da ga niste namerili na pravo mesto.

Za svoje delo nisem nikoli iskal zaslug. Prosil sem le za posojilo pri organizaciji ZB, pa ga nisem dobil. Prijateljstvo nimam. Če je kdo, je zelo redek. Sam sem občutljiv — neobčutljivih ljudi ne cenim pa tudi ne sovražim.

Janez Oblak
Graškogorska 38
Velenje

SINDIKAT IZ GORENJA OMOGOČIL POHOD

Občinska konferenca Zveze mladine vsako leto v sodelovanju s komisijo za razvoj tradicij NOB pri občinskem odboru Zveze borcev organizira akcije, s katerimi se mlada generacija spominja skupno z borci časov iz NOB. V ta namen so organizirani pohodi, kvizi, razgovori in druge oblike. Pri organiziranju teh akcij smo imeli in še imamo predvsem materialne težave.

Za letošnji pohod po poteh XIV. divizije smo prosili za pokroviteljstvo velenjsko tovarno Gorenje. Njihovi samoupravni organi so našo prošnjo odstopili sindikatu tovarne. Zelo smo bili veseli, ko nam je izvršni odbor sindikata iz Gorenja predlagal, da formiramo poseben sklad, v katerega bi zbirali sredstva namenjena za utrjevanje tradicij NOB. Sindikalni organizaciji in tovarniški konferenci Zveze mladine iz Gorenja, se za odobrena sredstva v ta sklad iskreno zahvaljujemo.

Prav gotovo je ta akcija sindikata vredna pozornosti. Upajmo, da bo imela odziv tudi drugje. Kako se bodo koristila sredstva iz tega sklada, bomo poročali vsem, ki bodo prispevali v sklad.

Komisija za tradicije NOB pri OK ZM Velenje

USPEL REFERENDUM V OLIJKI

Ze v prejšnji številki smo pisali o obrtno gradbenem in proizvodnem podjetju OLIJKA iz Šmartnega ob Paki ter o težavah, v katerih se je znašlo to podjetje. Ta nekaj več kot 100-članski kolektiv je imel lani ob koncu leta izgubo, zaradi slabe produktivnosti, še zlasti v obratu apnenica, neprimer- nih in nesmotrnih naložb, slabe organizacije poslovanja, slabih medsebojnih odnosov in problemov delovne discipline. Zato so

se v podjetju in na ravni občine začele razprave, kako Oljko rešiti stečaja. Spoznali so, da je edina pot za rešitev težavnega položaja integracija s SGP Vegrad. O združitvi z velenjskim podjetjem so se delavci Oljke izrekli na referendumu, ki je bil 16. februarja. Od 98 volilnih upravičencev je za pripojitev glasovalo 86 članov kolektiva, eden je bil proti, en volilni listek je bil neveljaven, 10 pa se glasovanja ni udeležilo.

ŠPORT ŠPORT

Prvi točki za Rudarja

Tekmovanje dvigalcev uteži v I. zvezni ligi je že v polnem teku. Po dveh kolidih so Velenjčani v sredini lestvice z eno zmago in porazom.

V prvem kolu so se pomerili z ljubljansko Olimpijo in izgubili z rezultatom 10:4. Velenjčani so nastopili brez enega tekmovalca. Zmago za Rudarja sta dosegla Bogdan Adamič in Anton Sušek. Franc Melanšek pa je dvignil 10 kg manj od bivšega člana Reke, Tomljenoviča.

Olimpija, ki se je okrepila z olimpijcem Urankarjem iz Celja in Tomljenovičem iz Reke, letos resno konkurrira za najvišji naslov. Rezultati Velenjčanov v prvem kolu: Viktor Gros 135, Silvo Benčina 185, Bogdan Adamič 222,5, Branko Oder 190, Anton Sušek 230, Franc Melanšek 265 kg.

Ostali rezultati I. kola: Radnički (5), Novi sad 8:4, Rijeka: Metalac 8:4, Spartak-Bosna 4:10, Herkules-Jedinstvo 10:4.

V drugem kolu so se Velenjčani pred domačimi gledalci srečali s Spartakom in Subotico. Derby novincev se je končal s prepričljivo zmago domačinov. Kljub temu da ponovno niso imeli v bantamski kategoriji tekmovalca, so zmagali z rezultatom 9:5.

Tekmovanje je bilo zelo za-

nimivo, saj so gostje iz Subotice vodili že 5:1. Nato pa so pokazali svoje sposobnosti Adamič, Oder, Sušek in Melanšek. Vsi so dosegli odlične rezultate in premagali svoje nasprotnike. Najtežjo nalogo sta imela Oder in Sušek, ki sta šele v potegu premagala nasprotnika. Melanšek tokrat ni imel dostojnega nasprotnika in je kljub temu dosegel odličan rezultat 280 kg v biatlonu. Mimo tega pa je v sunku dvignil 122,5 kg.

Rezultati dvoboja: Gros : Ostrogranc 0:2 (130:165), Gros : Tot 0:2 (b. b. 145), Benčina : Zelič 1:1 (192,5:192,5), Adamič:Vert 2:0 (225:212,5), Oder : Drogojevič 2:0 (202,5:200), Sušek : Seler 2:0 (235:232,5), Melanšek : Nasković 2:0 (280:92).

Ostali rezultati drugega kola: Metalac : Olimpija 4:8, Novi sad : Jedinstvo 8:6, Bosna : Herkules 8:6, Radnički : Rijeka 12:2.

Lestvica po II. kolu: 1. Radnički (8) 2 2 0 0 22:6 4, 2. Olimpija 2 2 0 0 18:3 4, 3. Bosna 2 2 0 0 18:10 4, 4. Herkules 2 1 0 1 16:12 2, 5. Rudar (Velenje) 2 1 0 1 13:15 2, 6. Rijeka 2 1 0 1 12:16 2, Novi Sad 2 1 0 1 12:16 2, 8. Jedinstvo (NB) 2 0 0 2 10:18 0, 9. Spartak 2 0 0 2 9:19 0, 10. Metalac 2 0 0 2 8:18 0.

Tekmovalo 150 delavcev

Na Mali Kopi je bilo občinsko tekmovalstvo v veleslalomu za člane delovnih organizacij velenjske občine. Nastopilo je 150 tekmovalcev iz 16 delovnih kolektivov. Proga je bila dolga 600 m in je imela 22 vratic (za ženske je bila krajša proga).

Tekmovanje je bilo zelo zanimivo, saj so nekateri odlični smučarji končali že pred ciljem. Pri moških je najboljši čas dosegel Herbert Košič, med 16 ženskami pa je bila najhitrejša Ivanka Jan oba iz Zdravstvenega doma Velenje. Ekipno pa so bili najboljši tekmovalci termoelektrarne Soštanj pri tekmovalkah pa ZD Velenje. To je bilo letošnje prvo tekmovalstvo v okviru DSI, ki jih organizira komisija za oddih in rekreacijo pri občinskem sindikalnem svetu Velenje.

Rezultati — ženske posamezno — I. skupina: 1. Ivanka Jan (ZD) 50,7, 2. Krista Košič (PRO. B.) 52,3, 3. Franja Turčnik (TGO) 62,3, 4. Lenka Zdobovnik (PROSV. V.) 72,3, 5. Darinka Stimulak (TGO) 76,1; — II. skupina: 1. Cveta Glavač (PROSV. V.) 60,9, 2. Majda Glavač (PROSV. V.) 61,9; — III. skupina: 1. Zala Cesar (ZD) 55,3, 2. Anica Pristotnik (ZD) 58,8.

— Ekipno: 1. SS Zdravstveni dom 106,0, 2. Prosveta Velenje 122,8, 3. TGO Gorenje 138,4, 4. Projektivni biro Velenje 150,8.

Moški posamezno — I. skupina: 1. Herbert Košič (ZD) 52,9, 2. Jaka Prelog (TES) 53,8, 3. Dušan Planinšek (ERA) 54,0, 4. Miran Zager (TES) 54,7, 5. Tine Kumer (KLEP. SOŠT.) 55,0, 6. Drago Drev (TGO) 56,0; — II. skupina: 1. Tone Hojnik (TGO) 55,3, 2. Franc Zakeršnik (TES) 56,1, 3. Janez Dolanc (RLV) 56,2, 4. Edo Camlek (RLV) 61,2, 5. Venceslav Tajnik (RLV) 61,8, 6. Jure Veršec (TGO) 62,8; — III. skupina: 1. Vili Vidali (NAMA) 59,9, 2. Jože Vučina (VEGR.) 60,5, 3. Jože Lorbec (TES) 60,0, 4. Bojan Glavač (PROSV. V.) 63,2, 5. Franc Tesovnik (POLY-PEX) 64,3, 6. Lado Detela (RLV) 65,4; — IV. skupina: 1. Karel Vrabčič (POLYPEX) 68,8, 2. Marjan Pristotnik 75,5, 3. Franc Zohar (TGO) 76,0, 4. Maks Dvornik (KLEP.) 83,4. — Ekipno: 1. Termoelektrarna Soštanj 164,6, 2. TGO Gorenje Velenje 169,4, 3. Klep.-vodovod Soštanj 177,2, 4. TP NAMA Velenje 179,1, 5. Rudnik lignita Velenje 180,0, 6. SGP Vegrad Velenje 181,9.

Atleti ne mirujejo

Velenjski atleti se marljivo pripravljajo na tekmovalno sezono, ki se bo pričela s tekmovalni v krosu. Mimo rednih treningov se udeležujejo tudi tekmovalj.

Na nedavnem mednarodnem tekmovalju v teku na skoraj 20 km v okolici Celovca sta se odlično izkazala Velenjčana Stanko Koselj, ki je bil drugi, Jakob Grošl pa sedmi. Tekmovalo je več kot 50 tekačev.

Na podobnem tekmovalju v Catanzari (Italija) je med 90 tekačev bil Tone Vedenik 39.

V Gradcu je bilo mednarodno tekmovalje v dvorani, ki so se ga udeležili tudi atleti iz Celja, Maribora in Velenja. V teku na 1500 metrov je zmagal večkratni slovenski prvak pri mladincih Edo Hojan, Zvozne Hižar pa je bil prvi v teku na 1000 m.

Gorenjčani na snegu

Smučarji TGO Gorenje so priredili na Mali Kopi dvojno tekmovalj: troboj Muta-Fecro-Gorenje in prvenstvo Gorenja. V troboju so bili najuspešnejši smučarji Mute pred Fecrom in Gorenjem. Zmagal je Hinko Vinšek (Muta) drugi je bil Vili Gautner, tretji pa Oto Lakovšek (oba Fecro).

Za prvenstvo Gorenja pa so bili najboljši — do 30 let: 1. Alojz Urnaut 28,8, 2. Silvo Hudournik 29,6, 3. Ožbolt Fajmut 30,3. Od 30 do 40 let: 1. Anton Hojnik 28,9, 2. Gregor Verbuč 31,4, 3. Alojz Gošnjak 32,0. Nad 40 let: 1. Franc Zohar 40,2, 2. Anton Kumer 43,6. Ženske: 1. Milena Stimulak 43,2, 2. Milena Ževart 44,2, 3. Irena Berložnik 74,8.

Komisija za oddih in rekreacijo pri osnovni sindikalni organizaciji v Gorenju je organizirala enotedenski smučarski tečaj za svoje člane. Tečaj je bil na Mali Kopi (Partizanka). Udeležilo se ga je 40 članov. Ob koncu uspešnega tečaja so se pomerili med seboj tudi v vožnji skozi vrata.

VELESALOM NA KOZJAKU

Na smučiščih Paškega Kozjaka je SK Velenje priredil klubsko prvenstvo v veleslalomu za vse kategorije. Nastopilo je 85 tekmovalcev iz Velenja, Soštanja in Smartnega ob Paki. Tekmovanje je bilo druga praktična preizkušnja sodniškega zbora pri smučarskem klubu, ki ga vodi Piano Dorde.

REZULTATI — cicibanke: 1. Nataša Zakršnik 25,5; cicibani: 1. Franci Korber 21,8; 2. Samo Zakeršnik 28,6; 3. Aleš Zevart 34,2; 4. Andrej Ambrož 41,6; mlajše pionirke: 1. Suzana Cesar 33,9; 2. Saša Piano 55,0;

mlajši pionirji: 1. Radovan Gaber 52,0; 2. Mičo Bajec (Sošt.) 53,4; 3. Gorazd Salej 58,2; 4. Matjaž Zupanc 59,9; 5. Tomaž Slavič (Sošt.) 1,5; starejši pionirji: 1. Vojko Petek 48,4; 2. Igor Pečovnik 49,2; 3. Tini Kolenc 52,1; 4. Matjaž Meža 54,4; 5. Drago Ostruh 59,6; starejše pionirke: 1. Irena Zevart 50,4; 2. Rajka Lieber 52,8; 3. Karmen Bajec 1:03,3; 4. Milojka Kovač 1:25,8; 5. Maja Slavič 1:59,5; mlajši mladinci: 1. Rajko Spital (RSC) 43,2; 2. Srečko Godec 44,2; 3. Bojan Ambrož 45,5; 4. Vrečkovnik 45,6; 5. Blaž Kralj (RSC) 46,5; mlajše mladinke: 1. Darja

Ribič 55,0; 2. Alenka Hojan 1:10,1; starejši mladinci: 1. Zoran Kompan (Sošt.) 42,0; 2. Pavčnik (RSC) 46,4; 3. Bernard Zager (Sošt.) 47,3; 4. Darko Kajzer 47,4; 5. Kaisersberger 50,0; starejše mladinke: 1. Mateja Delak 47,9; 2. Mateja Stajner 1:02,3; člani: 1. Janez Hren 40,0; 2. Peter Tevž 41,1; 3. Oto Kugonič 41,6; 4. Dani Kugonič 42,7; 5. Ado Cverlin 42,8; 6. Anton Planinc 44,0; 7.—8. Drev Drago 44,1; 7.—8. Marko Klemenčič 44,1; 9. Franc Ramšak 44,2; 10. Tine Kumer (Sošt.) 44,6.

Veliko šahovsko tekmovalje

V restavraciji Gorenja bo 25. marca devetnajsto ekipno prvenstvo slovenskih mest za člane in mladince. Sodelovalo bo približno 400 šahistov, kar bo letos največja šahovska prireditel v Sloveniji.

Tekmovanje je tudi v počastitev 20. obletnice obstoja

TGO Gorenje, ki bo pokrovitelj prireditve.

— 0 —

V okviru šahovskega tekmovalja v celjski šahovski zvezi tekmujejo tudi člani šahovskega društva. Vsa doseda-

nja srečanja so rešili v svojo korist. Rezultati: Velenje — Zalec (B) 4:0, Sentjur — Velenje 1:3 in Velenje — Celje (B) 3:1. Velenjčani si bodo prizadevali, da osvojijo prvo mesto in se tako uvrstijo v II. slovensko šahovsko ligo.

Republiško prvenstvo v krosu

Atleti iz vse republike se bodo v nedeljo 4. marca srečali v Velenju na prvenstvu Slovenije v krosu. Tekmovanje bo za vse kategorije. Pričakujejo, da bo nastopilo več kot 300 tekmovalcev.

Proge bodo potekale v športnem parku ob Velenjskem jezeru. Start in cilj pa bo na stadionu. Pričetek bo ob 10. uri.

Tekmovanje bo pod pokroviteljstvom ljubljanske NAME.

Avto moto društvo SALEŠKA DOLINA Velenje prireja

TEČAJ ZA VOZNIKE MOTORNH VOZIL

Tečaj se bo začel 26. marca 1973 ob 16. uri v Gasilskem domu Velenje. Prijave sprejemamo v pisarni avto moto društva, Velenje, Celjska cesta 4.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega ljubega moža in očeta

JOŽETA KOTNIKA

se iskreno zahvaljujemo vsem prijateljem in znancem, ki so z nami sočustvovali, izrekli ustno in pisмено sožalje, darovali cvetje in ga spremili na njegovi zadnji poti. Posebno zahvalo smo dolžni dr. Kralju za zdravljenje, tov. Valenciju in stanovskemu tovarišu za poslovične besede. Najlepša hvala tudi rudarski godbi.

Zalujoči: žena Elizabeta, hčerki Marica in Betka z družinama.

Nesreče

• Franc Kamenik je na dvorišču pred stanovanjskim blokom na Kersnikovi 3 z vzvratno vožnjo zadel v zadnjo desno stran osebnega avtomobila CE 388-42, last Tugomira Kapušarja. Pri tem je bilo njegovo vozilo poškodovano za okrog 250 dinarjev.

• Na Celjski cesti v Velenju se je s tovornjakom Avgust Terčič vključeval v promet in zaradi nepazljivosti zadel v desno stran osebnega avtomobila CE 461-21. Na osebne avtomobilu je gmotne škode okrog 1000 dinarjev.

• Na Jenkovi cesti v Velenju je pred osebnim avtomobil CE 408-32, ki ga je vozil Evstahij Trdin nenadoma pritekel deček Romeo Bajde. Zaradi kratke razdalje Trdin nesreče ni mogel preprečiti in je zadel dečka. Tega so poškodovanega prepeljali v slovenjgraško bolnišnico.

• Pred gostiščem Ostrovrtnik v Pesjem so bili parkirani tovornjaki s prikolicami. Nekaj po 11. uri zvečer je iz Soštanja s tovornjakom pripeljal Ivan Kuzman in se hotel ustaviti za tovornjaki. Ker pa je bil vinjen, poškodovane pa je imel tudi zavore, se je zadel v zadnji del prikolice. Poškodovan je bil le traktor. Gmotno škodo pa so ocenili na 6000 dinarjev.

• Jakob Vodeb je 13. februarja ob 14. uri peljal z osebnim avtomobilom CE 499-64 po Koroški cesti v Velenju. Na ravni in pregledni cesti je dohitel kolono vozil. Vozniki so zavirali in se s svojimi avtomobili pravilno ustavili. Vodeb pa je kljub dolgi zavorni poti trčil v zadnji del osebnega avtomobila EC 184-41, ki ga je vozil Anton Sever. Pri nesreči nihče ni bil poškodovan.

MAJI glasilo

• PAPIGO, pobeglo 12. februarja, dobi lastnik pri Pipus, Cankarjeva 2 b, Velenje.

SMRTI

— Marija VALOH, gospodinja iz Velenja, Kajuhova 18, stara 75 let

— Ivan KOREN, kmetovalec iz Silove 32, star 46 let

— Martin KORBAR, kmetovalec iz Gave št. 6, star 83 let

— Anton RAJSTER, upokojenec iz Gave št. 37, star 82 let

— Franc BREZOVNIK, kmetovalec iz Skornega št. 37, star 74 let

— Marija PEČOVNIK, soc. podpiranka iz Gaberk št. 62, stara 75 let

— Marija MLAKER, gospodinja iz Sv. Florjana 53, stara 70 let

— Marija LEDINEK, preužitkarica iz Sv. Florjana 20, stara 78 let

— Franciška KOSI, upokojenka iz Soštanja, Levstikova 21, stara 87 let

— Marija STIC, upokojenka iz Soštanja, Cankarjeva 6, stara 83 let

— Franc LAZNIK, upokojenec iz Raven št. 56, star 75 let

— Neža KUGONČIČ, upokojenka iz Topolišice št. 51/b, stara 65 let

— Jožef DOLSAK, upokojenec iz Rjavice 9, star 72 let

— Jože KROPF, upokojenec iz Novih Tepanj št. 16, star 90 let

— Jože STRASEK, kmetovalec iz Dvora št. 19, star 51 let

— Franc OKORN, soc. podpiranec iz Polzele 18, star 70 let

— Martin KRAJNC, upokojenec iz Družmirja 92, star 78 let

— Zofija LIPOVSEK, kmetovalka iz Loke pri Zusmu št. 24, stara 47 let

— Ivana OROZ, upokojenka iz Zg. Zreč št. 46, stara 73 let

— Jakob KLADNIK, upokojenec iz Založ št. 17, star 57 let

— Marija VAJDL, upokojenka iz Soštanja, Metličke 32, stara 83 let

— Terezija BLATNIK, gospodinja iz Marijine vasi št. 2, stara 77 let

— Apolonija GOROGRANC, upokojenka iz Soštanja, Kajuhova 39, stara 72 let

— Janez BERK, upokojenec iz Brestovca št. 20, star 69 let

— Anton KAISER, inv. upokojenec iz Kasar št. 50, star 62 let

POMEMBNA ODLOČITEV OB 185-LETNICI OBSTOJA

V tovarni usnja Šoštanj referendum o priključitvi k industriji usnja Vrhnika

Tovarno usnja Šoštanj lahko uvrstimo med tista podjetja, ki so dosegla zelo visoko starost. Šoštanjski usnarji namreč letos slavijo pomemben jubilej — 185-letnica obstoja tovarne. V tej dolgi zgodovini je bilo podjetje pogosto v nemalih težavah; bili so časi, ko je usnjarna še komaj živovarila.

Če se ozremo samo nekaj let nazaj, dobimo podatek, da je tovarna poslovala z izgubo v letih 1964 in 1968. V zelo hudi krizi pa je bila usnjarna lani. Cene surovih kož so v minulem letu na svetovnem tržišču naglo narastle, saj je kilogram surovega usnja v začetku veljal devet dinarjev, ob koncu leta pa je bilo treba zanj plačati kar petindvajset dinarjev.

Položaj pa je bil še toliko slabši, ker tovarna ni imela lastnih obratnih sredstev, uspelo pa ji ni tudi dobiti ustreznih kreditov. Zato je v lanskem letu izkoristila svoje zmogljivosti le 70-odstotno.

Novo vodstvo, ki ga je tovarna dobila konec leta 1971, se je tako znašlo pred težko nalogo — kako najti izhod iz nastalega položaja. Že v začetku naslednjega leta so začeli pogovore o sodelovanju z industrijo usnja Vrhnika. Podjetji sta sklenili pogodbo o poslovno-tehničnem sodelovanju, ki je začela veljati 1. 7. 1972. Po tej pogodbi je začela šoštanjska tovarna preusmerjati proizvodnjo iz predelave govejih kož na predelavo svinjskih kož v usnje. V obdobju od 1. 7. do 31. 12. 1972 je s pomočjo strokovnjakov industrije usnja Vrhnika, njihove tehnologije in investicij v nekatere stroje zaradi od-

prave ozkih grl, izdelala že 160.000 kvadratnih metrov usnja iz svinjskih kož in dosegla pri tem pozitiven finančni rezultat. Ker je priskrbel obratna sredstva za to proizvodnjo Vrhnika, je lahko tovarna uporabljala svoja razpoložljiva obratna sredstva za predelavo usnja iz govejih kož. Zaradi takega sodelovanja je TUS uspelo v polletju znižati izgubo prvih šestih mesecev. »S takim sodelovanjem smo lahko obdržali število zaposlenih oziroma smo ga celo povečali, tako da ima zdaj kolektiv 530 članov. Tudi osebne dohodke smo obdržali na primeri ravni: 1.340 dinarjev v začetku leta 1972, ob koncu lanskega leta pa je povprečni osebni dohodek znašal 1.700 dinarjev,« je povedal direktor tovarne Franjo Kljun, dipl. str. inž.

Ker se je sodelovanje z vrhniško industrijo usnja odvijalo dobro, so samoupravni organi obeh podjetij in vodstva podjetij menili, da bi bilo najbolje, če bi se tovarna usnja Šoštanj združila z industrijo usnja Vrhnika. To bi šoštanjskanom omogočilo, da bi čim bolj izkoristili prostor in zmogljivosti, modernizirali poslovanje in proizvodnjo na celotnem področju ter izkoristili znanje usnarjev in njihove izkušnje, tako da bi tovarna

dosegla normalno podjetniško akumulacijo. Prav tako bi jim integracija omogočila skupen nastop pri kratkoročnem in dolgoročnem načrtovanju, na razvojno-investicijskem in komercialno-finančnem področju. Sodelovanje pa bo dolgoročno gledano prineslo tudi ustrezen standard delavcem. Ker ima TUS dva obrata, bo v obratu »KROM« proizvajala le usnje iz svinjskih kož. Sedaj predelajo 60.000 kv. metrov svinjskih kož na mesec, maja bi povečali proizvodnjo na 90.000, v začetku prihodnjega leta pa bi kot predvidevajo predelali 110 tisoč kv. metrov kož na mesec. V obratu »VEGETABIL« pa bo predelovala usnje iz govejih kož, in sicer takšno usnje, s katerim je tovarna v svojem 185-letnem obstoju zaslovela tako doma kot v tujini. To je tako imenovano podplatno usnje, usnje za tapetiranje, za konjsko opremo itd.

Ko je vodstvo skupaj s samoupravnimi organi podjetja spoznalo vse te prednosti, ki bi jih tovarna odvijala dobro, so samoupravni organi obeh podjetij in vodstva podjetij menili, da bi bilo najbolje, če bi se tovarna usnja Šoštanj združila z industrijo usnja Vrhnika. To bi šoštanjskanom omogočilo, da bi čim bolj izkoristili prostor in zmogljivosti, modernizirali poslovanje in proizvodnjo na celotnem področju ter izkoristili znanje usnarjev in njihove izkušnje, tako da bi tovarna

»Zavedamo se, da bo moral kolektiv predvsem z lastno organiziranostjo, z lastnim kvalitivnim delom doseči cilje, ki so zastavljeni v okviru sodelovanja z industrijo usnja Vrhnika«, je poudaril direktor tovarne, ko smo se pogovarjali o problemih tega kolektiva.

kako delovnim organizacijam kar največ pomagati in jim v okviru možnosti nuditi potrebno delovno silo. Nasprotno, pa na zavodu niso zabeležili podobnih obiskov predstavnikov delovnih organizacij.

Poudariti velja tudi ugotovitve, da je od 62 delovnih organizacij kolikor so jih obiskali, imelo le 30 urejeno sistemizacijo delovnih mest. Takšno neurejeno stanje pa prav gotovo povzroča težave zlasti delovnim organizacijam in službi za zaposlovanje.

Tudi priučevanje in izobraževanje sta bili pomembni nalogi zavoda. V to obliko dejavnosti so vključili uspešno 742 iskalcev zaposlitve.

polne. Pevska kultura te občine postaja vse bolj kvalitetna in ni poznana le domačinom.

Srečanje pripravlja glasbeni svet občinjske zveze kulturnoprosvetnih organizacij občine Velenje.

Srečanje pevcev

Mladinski in pionirski pevski zbori velenjske občine se tudi letos skrbno pripravljajo na tradicionalno pevsko srečanje, ki bo posvečeno pomembnemu prazniku — dnevu žena.

Ljudje se prireditve že sedaj veselijo. Vedno so ob takih prireditvah dvorane

ŠOŠTANJSKI GASILCI O SVOJEM DELU

RABIJO AVTOCISTERNO

Šoštanjsko gasilsko društvo je imelo na začetku februarja 94. občni zbor. Na njem so gasilci pregledali svoje delo in se pogovarili o novih nalogah.

V preteklem letu se je društveno delo uspešno odvijalo. Predvsem so usposabljali člane, mladino in pionirje na različnih izobraževanjih in praktičnih vajah. Gasilci so prostovoljno urejevali okolico gasilskega doma in elektrificirali prostor pred domom. Velike uspehe so dosegli na najrazličnejših tekmovanjih, udeležili pa so se tudi proslav in gasilskih srečanj doma in v sosednji Avstriji.

S pomočjo občinske gasilske zveze in gasilskega sklada so kupili nekaj nove opreme, novo motorno brizgalno in motor za gasilski

avtomobil TAM. Za vse skupaj so porabili 500 tisoč dinarjev. Seveda pa je društvo samo prispevalo nekaj denarja za nakup orodja in opreme.

Tudi kadrovsko so se nekoliko okrepili, saj so lani naredili strokovne izpite za višjega gasilskega častnika Ivan Ojsteršek, za gasilskega častnika pa Danilo Čebul, Anton Ocvirk, Mirko Ferk in Alojz Dobnik.

Ker je sedanja prevozna cisterna, ki je sicer last elektrarne, že precej izkoriščena, bo gasilsko društvo iz Šoštanja slej ko prej moralo dobiti nov kombiniran gasilski avto. Prav tako bodo morali v sedanjem gasilskem domu urediti potrebne prostore za pralnice cevi in shranjevanje opreme.

Na letni skupščini so ga-

silci izvolili za svojega delegata v krajevno konferenco SZDL Karla Napotnika in evidentirali možne kandidate za vodstvene organe v krajevni skupnosti in drugih organizacijah. Možni kandidati so Sandi Canč, Franc Gorčan, Alojz Dobnik, Anton Ocvirk, Danilo Čebul, Anton Levar, Mirko Ferk, Ivan Znidar in Ivan Jegovnik.

Spomnili so se tudi najstarejših delovnih gasilcev. Ob sedemdesetletnem jubileju so čestitali Francu Grebenšku in Milošu Volku, ki že 45 let aktivno in predano delata v gasilski organizaciji. Z enako zavzetostjo sta še vedno aktivna 70-letnika Franc Srebotnik in Martin Turk. Tudi Rudolf Imperl, ki je proslavljal 60-letnico življenja, že več kot 35 let prizadevno dela v gasilstvu.

LIKOVNI SVET OTROK

Razstava likovnih del šolarjev, ki jo vsako leto prireja šola Karla Destovnika-Kajuha v Šoštanju, je postala že tradicionalna, saj je že petič zapovrstjo.

Letos je poslalo risbe kar 48 šol iz vse Slovenije in to je bilo skupaj približno 1700 slik. Komisija, ki je v Ljubljani izbirala najboljše med njimi, je imela tež-

ko delo. Osem šol so izločili, 40 jih je ostalo.

Priznati moramo, da je vsakoletna razstava težko breme za šolo, toda kljub temu da ne dobijo od nikogar pomoči, ali pa minimalno, jo bodo poskušali obdržati. Razstavo odpro vedno v počastitev obletnice smrti našega velikega partizanskega pesnika, od-

Lani je darovalo kri dva tisoč ljudi

Ob 20-letnici krvodajalstva sem obiskala tajnika občinskega odbora Rdečega križa Toma Hudoletnjaka in se z njim pogovarjala o tem, kako so se v krvodajalski akciji odzvali naši prebivalci.

Tomo Hudoletnjak je povedal, da je bilo v začetku zelo hudo dobiti prostovoljce. V zadnjih petih letih pa je število krvodajalcev tako naraslo, da plan krvodajalstva ne samo dosežejo, ampak celo presežejo.

V naši občini je registriranih 7000 prostovoljnih krvodajalcev, lansko leto pa je darovalo kri 2 tisoč ljudi. Tega smo lahko vsi veseli, saj vidimo, da kljub hitremu tempu življenja in naraščanju standarda in mehanizacije v družbi, človek človeku še vedno mnogo pomeni. Da smo narod, ki čuti, da mu je dolžnost pomagati in prebroditi so-človeku njegove najbolj hude trenutke življenja. Hudoletnjak se posebej zahvaljuje stanovanjskemu

podejstvu in ERI Velenje, ki sta nudili svoje prostore za odvzem krvi. Njegova zahvala pa velja tudi 800 krvodajalcem iz Goreinja in glavnemu organizatorju Antonu Hrenu.

Zlata značka je posebno priznanje za darovanje krvi in delo v krvodajalstvu. To priznanje so v naši občini za 20-letno delo dobili kot najbolj zavestni člani te organizacije Marija Mravlak, Bruno Trebičnik in Tomo Hudoletnjak.

H. Vrhovšek

Mržnja na koncu pištoline cevi

MATI OSUMLJENA, DA JE SVOJEGA OTROKA NAPELJALA K UBOJU

Okrožni javni tožilec v Celju je zahteval uvedbo preiskave zoper 37-letno Marijo Kuhar s Celjske ceste 72 v Velenju, ker je osumljena, da je k uboju napeljevala svojega mladotnega otroka. Ta je z oče-

tovo pištolo dvakrat ustrelil na 72 let staro sosedo Glušič Rozino ter jo lažje ranil.

Po poizvedbah, ki so jih opravili milicijski in delavci UJV iz Celja, bi naj do tega nevsakdanjega dogodka prišlo zaradi nasprotij med sosedi. Ta bi naj prerasla vsakdanjo nestrpnost in se spremenila v mržnjo.

SMRT POD BALKONOM

PETLETNI MARKO KREGELJ IZ CELJA OMAHNIL Z BALKONA V PETEM NADSTROPJU IN OBLEŽAL MRTEV

Nevsakdanja tragedija je prizadela družino Kregelj iz Celja, katere starša sta na delu v zamestvu. Zakonca sta svojega petletnega sina zaupala varstvu babice Marije Kramer na Mariborski cesti 76a v Celju. Minuli ponedeljek ob šestih zjutraj je babica otroka pustila za nekaj časa še pri spanju, sama

pa odšla na avtobus. Otroka naj bi prevzela sosedka Zore. Ko je ta nekaj minut pozneje prišla v stanovanje Kramerjeve je ugotovila, da otroka ni nikjer. Odprta vrata na balkon so strahotno napovedovala najhujše...

Marija Kramer je spečega otroka pred odhodom še po-

krila in ga v dobri veri pustila spati. Ze prejšnji dan se je s sosedo dogovorila, da bo mali Marko pri njej, medtem bi naj ona odpotovala v Buče ter pogledala, kako je z delom v vinogradu.

Ko se je Zoretova v pričakovanju najhujšega nagnila čez meter visoko ograjo balkona v petem nadstropju stolpnice, je v grozi zagledala na tleh smrtno ranjenega otroka. Rane, ki jih je pri padcu dobil otrok so bile tako hude, da mu tudi zdravniška pomoč ni mogla povrniti mladega življenja. Tako je nesreča malega Marka oropala zakonca Kregelj za vse, kar bi naj pridobila z delom v tujini.